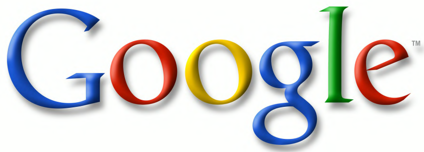

HARVARD
UNIVERSITY
LIBRARY

SIGILLVM ACADEMIAE HARVARDIANAE IN NOV·ANG
VE RI TAS

O Anacreon

ANACREONTEORVM

SYLLOGE PALATINA RECENSETVR ET EXPLICATVR.

(CORPORIS CARMINVM ANACREONTICORVM SPECIMEN.)

HABILITATIONSSCHRIFT

DURCH WELCHE

MIT ZUSTIMMUNG DER PHILOSOPHISCHEN FACULTÄT

DER

UNIVERSITÄT LEIPZIG

ZU SEINER

AM DIENSTAG, DEN 21. OCTOBER

UM 12 UHR

IM AUDITORIUM AUGUSTEUM No. 20

ZU HALTENDEN

PROBE-VORLESUNG

ÜBER

DIE UT-SÄTZE

ERGEBENST EINLADET

DR. FRIEDRICH HANSSEN.

LEIPZIG 1884.

PRAEFATIO.*)

Carminum pseudoanacreonticorum sylloge continebatur paginis 675—690**) codicis celeberrimi P, cuius maior pars***) complectitur Cephalae anthologiam epigrammatum. Qui codex in bibliotheca Palatina numeri nota 23 insignitus, cum anno 1623 bibliothecae Palatinae librorum copia Romam auecta esset, in duo uolumina (pagg. 1—614 et pagg. 615—709) diuisus est. Postea (anno 1797) utrumque uolumen Parisios delatum est, unde cum anno 1816 prior codicis pars bibliothecae Palatinae restituta esset, altera, in qua insunt Anacreontea, Parisiis remansit (cod. Paris. suppl. gr. 384)†).

Scriptus est codex ille saec. fere XI neque ab una eademque manu, cf. e. gr. Wolters, De epigrammatum graecorum Anthologiis, Halis 1882 pag. 14: „Vna manus adgnoscitur quaternionibus prioribus XXVIII (Pauli Silentiarii *ἔκφρασιν*, Gregorii eclogas, Anthol. Pal. lib. I—IX 563 referentibus), altera sequentibus quaternionibus XI et ternione illo uno folio aucto (Anth. Pal. IX 564 — XIV), tum denuo prior manus quaternionibus IV (Ioannis Gazaei ecphrasin, Anth. Pal. XV una cum Anacreonteis etc. continentibus)". De codicis correctionibus autem, quae in Anacreonteis insunt, recte mihi existimasse uidetur Bergk Poet. Lyr. Gr. III^4, pag. 296, qui nonnulla quidem ipsum librarium suo periculo correxisse, sed pleraque aut ex

---

*) Partem eorum, quae hac praefatione exponuntur, in philologorum conuentu XXXVI (Caroliruhensi) a. 1882 pag. 284—293 adumbraui.

**) i. e. paginis 676—691 secundum numerandi rationem a Spaletti, qui omisit numerum 616, usurpatam.

***) Appendicis loco adiecta Cephalae Anthologiae cum alia tum Anacreontea demonstrauit Wolters, De epigrammatum graecorum anthologiis, Halae 1882.

†) cf. Rosei praefationem editionis Anacreonteorum (Anacreontis Teii quae uocantur *συμποσιακὰ ἡμιάμβια* tertium edita a Valentino Rose Lipsiae 1876.)

alio exemplo transtulisse aut in archetypo, quod describeret, repperisse suspicatur, praesertim cum correctiones uel potius lectiones uarias in codice, quem ipse Parisiis anno 1883 inspexi, ab eadem manu, quae textum exarauit, atque eodem atramento scriptas esse mihi constet.

Quoniam codex Palatinus non post saeculum XI exaratus est, anthologiae anacreonticae auctorem saeculo XI recentiorem non fuisse apparet, atque cum carmen quartum exeat in uersus politicos (4, 10 — 19), anthologistam saeculo IX antiquiorem non fuisse uerisimile est, si quidem nullum adhuc uestigium uersuum politicorum ante id tempus conditorum indagatum est. Antiquissimi enim uersus politici, qui aetatem tulerunt, occurrunt in Constantini Porphyrogeniti hymnis, cf. *ἐξαποστειλάριον* in Christii et Paranikae anthologia carminum christianorum pag. 110 sqq.

In segregandis autem et disponendis singulis Anacreonteorum, quae collectione Palatina continentur, partibus cum homines docti imprimis indole poematorum respecta parum profecisse uideantur*), noua subsidia circumspicienda sunt, quibus in re difficillima adiuuemur. Atque quoniam prima statim specie apparet anthologistam in ordinandis carminibus nullam regulam constanter secutum esse nisi quod aliquotiens carmina propter simile argumentum uicina esse uoluit,**) suspicari licet, si forte acciderit, ut complurium ille carminum seriem uel ex antiquiore aliqua eiusmodi carminum collectione uel ex unius poetae carminum corpore desumeret, ea carmina ne in codicis Palatini quidem anthologia consulto disiuncta extare. Igitur examinandum est, quae argumenti aut orationis metriue proprietates

*) Ne Theodorus Bergk quidem in Hist. Litt. Graec. II 1883 pagg. 352 sqq., a quo non multum discrepat Henricus Flach in Hist. Poes. Lyr. Gr. II 1884 pagg. 550 sqq., rem acu tetigisse mihi uidetur, cum anthologiam Anacreonteorum codice Palatino seruatam ita ortam esse coniceret, ut duas syllogas, alteram hemiambicam, alteram anacreonticam, quarum ex priore iam Gellium hausisse suspicatus est, in unam confluxisse statueret. At illud non contigit Bergkio, ut demonstraret, qua ratione ductus anthologiae Anacreonteorum auctor ex duabus illis carminum classibus olim distinctis unam confusaneam carminum materiem effecisset. — Aliam fuisse collectionis Palatinae originem ipse infra docebo. Quamquam fieri potest, ut alicui cum Bergkii coniectura id concinere uideatur, quod in codice Palatino legitur titulus hic: *Ἀνακρέοντος Τηΐου συμποσιακὰ ἡμιάμβια*, quem ad Bergkii syllogen illam ueterem anacreonticam optime quadrare apparet. Equidem *ἡμιάμβια* glossema esse in editionis apparatu critico probabo.

**) cf. Stark, Quaest. Anacr. pag. 44.

ita communes sint compluribus carminibus sese excipientibus, ut differant a ceteris.*)

Anthologiae initio (nr. **1**—**14**) leguntur carmina hemiambica secundum easdem leges et metricas et prosodiacas perfecta atque eandem dialecti speciem praebentia, quae optimis totius collectionis adnumeranda esse nemo infitias ibit (nr. **1**. **3**. **5**—**14**), paucis interrupta carminibus byzantinis (nr. **2**. **2b**. **4**). Proximum locum (nr. **15**—**20**) occupant carmina, quorum et metra et indoles ab hemiambicis illis discrepant. Nec tamen uerisimile est metri ratione habita anthologistam carmina disposuisse, siquidem ipsa specie byzantinorum carminum (**2**. **2b**. **4**), quae illis immixta sunt, quantum differret ab antiquiorum carminum forma, etiam grammaticastrorum oculis patere debebat. Itaque subnascitur suspicio anthologiae in Palatino codice extantis auctorem eodem corpore comprehensa alicubi inuenisse haec duodecim carmina hemiambica:

1 *Ἀνακρέων ἰδών με κτλ.* **3** *Τὸν ἄργυρον τορεύων κτλ.* **5** *Στέφος πλέκων ποθ' εὗρον κτλ.* **6** *Λέγουσιν αἱ γυναῖκες κτλ.* **7** *Οὔ μοι μέλει τὰ Γύγεω κτλ.* **8** *Ἄφες με, τοὺς θεούς, σοι κτλ.* **9** *Τί σοι θέλεις ποιήσω κτλ.* **10** *Ἔρωτα κήρινόν τις κτλ.* **11** *Οἱ μὲν καλὴν Κυβήβην κτλ.* **12** *Θέλω, θέλω φιλῆσαι κτλ.* **13** *Εἰ φύλλα πάντα δένδρων κτλ.* **14** *Ἐρασμίη πέλεια κτλ.*

Intercedunt tria carmina, quae byzantinae aetatis notam aperte prae se ferunt. Quorum primum est nr. **2** *Δότε μοι λύρην Ὁμήρου κτλ.*, quod propter argumenti similitudinem quasi secundum prooemium carmini primo subici uidetur uoluisse anthologista. Errore autem uel ipsius anthologistae uel potius eius, quo in describendo libro utebatur, scribae factum esse uidetur, ut carmini adsuerentur ineptistimi illi uersus (nr. **2b**), quos proximum post nr. **2** locum occupasse in eo, unde hoc (nr. **2**) haustum est, exemplari procliuis est suspicio. Nec dissimiliter post carmen tertium, quod inscribitur *τοῦ αὐτοῦ. εἰς ποτήριον ἀργυροῦν*, carmen quartum propter argumenti similitudinem,

---

*) Neque enim rectam ingressus est uiam Henricus Duentzer, cum (in „Zeitschrift f. Altertumswiss. 1836" pag. 754 sqq.) eum carminum ordinem, qui in Henrici Stephani editione circumfertur, cum Palatini codicis carminum dispositione compararet; nesciebat enim, quod Valentini Rose demum ingenii acumine cognitum est et illustratum, Stephano praeter Palatinum nullum praesto fuisse codicem.

quam ipse titulus (ἄλλο. εἰς τὸ αὐτὸ ποτήριον τοῦ αὐτοῦ Ἀνακρέοντος) profitetur, additum esse conicio.

Videntur autem duodecim illa carmina hemiambica (**1**. **3**. **5**—**14**) antiquissima esse totius collectionis. Atque adeo in quibusdam ex his carminibus inesse uidentur temporis uestigia. Coeperunt enim poetae inde ab Alexandrinorum aetate ita recedere ab usu antiquiorum, ut Erotem deum non adulescentuli, ut olim, sed pueruli specie induerent. Quodsi recesseris a carmine **5**, intra carmina illa hemiambica, de quibus agitur, in Erote pingendo antiquioris poesis uestigia premuntur. In carmine enim primo fingitur Eros Anacreontem senem manu ducens: u. 9 *τρέμοντα δ' αὐτὸν ἤδη | Ἔρως ἐχειραγώγει.* Nimirum Eros non puer paruulus sed adulescens est, qui senem labantem sustinere possit. Nec secus quod in carminis tertii fine legitur: *ποίησον . . . . καί χρυσέους πατοῦντας | ὁμοῦ καλῷ Λυαίῳ | Ἔρωτα καὶ Βάθυλλον*, animo poetae, dum tres uiriles ad preli officium consociatas figuras describit, uix pueruli sed adulescentes Eros et Bathyllus una cum Dionyso uuas calcantes obuersabantur. Incertior est aetas Erotis in carmine **12** poetam ad pugnam prouocantis: u. 5 *ὁ δ' εὐθὺ τόξον ἄρας | καὶ χρυσέην φαρέτρην | μάχῃ με προὐκαλεῖτο*, et Erotis illius cerei, quem in carmine **10** tamquam *καλὸν σύνευνον* expetit emptor. Contra recentioris Erotis fingendi modi uestigium deprehenditur in carmine quinto, ubi de Erote narratur: *Στέφος πλέκων ποθ' εὗρον | ἐν τοῖς ῥόδοις Ἔρωτα, | καὶ τῶν πτερῶν κατασχὼν | ἐβάπτισ' εἰς τὸν οἶνον, | λαβὼν δ' ἔπινον αὐτόν· | καὶ νῦν ἔσω μελῶν μου | πτεροῖσι γαργαλίζει.* Inde concludendum est hoc carmen non eidem poetae tribuendum esse cui carmina primum et tertium. Itaque cum Erotis persona in duobus certe carminibus congruat cum antiquiore usu et tota carminum indoles uix abhorreat ab eis ludibriis poeticis, quibus homines saeculis ante Christum natum tertio et secundo delectabantur, carmina hemiambica, de quibus agitur, alexandrinae aetati tribuerem, nisi repugnaret carmen **13** *Εἰ φύλλα πάντα δένδρων κτλ.* Nam uersus 10—13: *ἔπειτα δ' ἐκ Κορίνθου | θὲς ὁρμάθους ἐρώτων· | Ἀχαΐης γάρ ἐστιν, | ὅπου καλαὶ γυναῖκες*,*) non solum obstant, quominus carmen ante annum a. Chr. n. 243, quo anno Corinthus inter ciuitates foederatas Achaicas recepta est, uel intra annos 146—46 a. Chr. n., per quod tempus Corinthi

*) Iam pridem homines docti animaduerterunt poetae animo obuersatos esse Iliadis *Γ* uersus 45 et 258 *Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.*

solum uastatum iacebat, conditum esse sumamus, sed ne intra annos 243—146 quidem uidentur apte proferri potuisse. Romanae igitur aetati carmen **13** adscribere malim.

Videtur mihi uero enucleari posse, qua in urbe huius carminis auctor uixerit. Primum enim enumerantur loca, quae circa mare Aegaeum sita sunt: *πρῶτον μὲν ἐξ Ἀθηνῶν | ἔρωτας εἴκοσιν θὲς | καὶ πεντεκαίδεκ᾽ ἄλλους· | ἔπειτα δ᾽ ἐκ Κορίνθου | θὲς ὁρμαθοὺς ἐρώτων· | Ἀχαΐης γάρ ἐστιν, | ὅπου καλαὶ γυναῖκες· | τίθει δὲ Λεσβίους μοι | καὶ μέχρι τῶν Ἰώνων | καὶ Καρίης Ῥόδου τε | δισχιλίους ἔρωτας.* Deinde (uu. 18—23) proferuntur terrae, quae longius absunt at tamen cum mari mediterraneo continentes sunt: *τί φῄς* .... | *οὔπω Σύρους ἔλεξα, | οὔπω πόθους Κανώβου, | οὐ τῆς ἅπαντ᾽ ἐχούσης | Ῥώμης**), *ὅπου πολέσσιν | Ἔρως ἐποργιάζει.* Denique (uu. 24—27) nominantur orbis terrarum, qui ueteribus notus erat, ultimi fines: *τί σοι θέλεις ἀριθμῶ | καὶ τοὺς Γαδείρου ἐκτός | τοὺς Βακτρίων τε κἰνδῶν | ψυχῆς ἐμῆς ἔρωτας;* Sine dubio poeta neque Alexandriae neque Romae uersabatur eo quo hoc carmen condebat tempore, sed aut in oris aut in insulis maris Aegaei. Cum uero facile cognoscatur ne ea quidem loca, quae prope mare Aegaeum sita sunt, sine ordine enumerari, non casu factum esse uidetur, ut Athenae primo loco nominarentur. Athenis igitur hoc carmen scriptum esse non sine ueritatis specie est.

Deinceps in codice leguntur tria carmina anaclomenis scripta: **15** *Ἄγε, ζωγράφων ἄριστε κτλ.* **16** *Γράφε μοι Βάθυλλον οὕτω κτλ.* **17/18** *Δότε μοι, δότ᾽ ὦ γυναῖκες κτλ.* Carminibus **15** et **16** similia argumenta simili modo tractantur. Nec tamen idem poeta utrumque fecit, quoniam res sine dubio melius carmine **15** absoluta est neque uerisimile uidetur eundem poetam, qui e. gr. scripserit in carmine **15** u. 24 sqq. *γράφε χεῖλος, οἷα Πειθοῦς, | προκαλούμενον φίλημα, | τρυφεροῦ δ᾽ ἔσω γενείου | περὶ λυγδίνῳ τραχήλῳ | Χάριτες πετῷντο πᾶσαι,* in carmine **16** u. 22 sqq. multo minus apte dixisse: *τὸ δὲ χεῖλος οὐκέτ᾽ οἶδα | τίνι μοι τρόπῳ ποιήσεις, | ἁπαλὸν γέμον τε Πειθοῖς· | τὸ δὲ πᾶν ὁ κηρὸς αὐτὸς | ἐχέτω λαλῶν σιωπῇ· | μετὰ*

*) In u. 22 *Ῥώμης*, quod legitur in margine codicis, pro *Κρήτης* in textum recipiendum esse recte Theodorus Bergk in Hist. Litt. Graec. II pag. 356 adn. 90 monet. Apparet enim epitheton *τῆς ἅπαντ᾽ ἐχούσης* male quadrare ad Cretam, optime ad Romam, neque nominum geographicorum ordinem recte seruari, nisi corrigatur uocabulum *Κρήτης*.

δὲ πρόσωπον ἔστω | τὸν Ἀδώνιδος προελθὼν | ἐλεφάντινος τράχηλος. Nec tamen eadem inter carmina **15** et **16** intercedit necessitudo quae inter carmina **3** et **4**, quorum alterum antiquum est et bonum, alterum ex inepta prioris imitatione ortum a byzantino homine; immo carminis **6** auctor neque insulsus neque a carminis **15** poetae tempore multum afuisse uidetur.

Carmen **17**, quod cum carmine **18** unum carminis corpus efficit, ab eodem poeta conditum esse uidetur, qui scripsit carmen **16**. Primum enim metrum idem est,*) deinde cum **17**, 15 *πηγὴ ζέουσα πειθοῦς* comparandum est **16**, 22 sqq. *τὸ δὲ χεῖλος οὐκέτ' οἶδα | τίνι μοι τρόπῳ ποιήσεις, | ἁπαλὸν γέμον τε Πειθοῦς,***) denique et carmine **16** et carmine **17** Bathyllus laudibus effertur. — Hadriani fere saeculo carmina **15—17** condita esse suspicor.

Proximo loco post carmen **18** leguntur duo carmina metris insolitis insignia. Quorum prius **19** *Αἱ Μοῦσαι τὸν Ἔρωτα κτλ.* scriptum est dimetris ionicis sine anaclasi priore pede in trimacrum contracto | – – – | ⏑ ⏑ – ⏓ |. Alterum **20** *Ἡδυμελὴς Ἀνακρέων κτλ.* constat duabus strophis logaoedicis, quarum schema hoc est | – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏓ | – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏓ | – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏓ | – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏓ |. Haec duo carmina Hadriani fere aetate condita esse uidentur; ineptiora autem sunt quam quae alicui eorum poetarum, qui pepigerunt carmina **1**. **3**. **5—18**, tribui possint.

Remotis igitur byzantinae illis artis exemplis (**2**. **2**[b]. **4**) restant in initio anthologiae duo de uiginti carmina (**1**. **3**. **5—20**), quae ad metri uarietatem digesta sunt. Vnde confidenter colligo anthologistam in suam collectionem redegisse anthologiam quandam antiquiorem, in qua infuerint: 12 carmina hemiambis (**1**. **3**. **5—14**), 3 carmina anaclomenis (**15—17**), 2 carmina aliis metris conscripta (**19**. **20**). Quod quam recte coniecerim dilucide apparebit, cum demonstrauero, ne ea quidem carmina, quae anthologiae huic antiquiori in codice subiuncta sunt, anthologistam undique collegisse sed uno loco congesta deprehendisse et exscripsisse.

Leguntur enim deinceps septem carmina (**21—26**[b]) puris hemiambis et septem carmina (**27**[a]**—32**) puris anaclomenis condita.

---

*) Anaclomenorum binae primae syllabae contrahi possunt: **16**, 35 *μηρῶν τὸ πῦρ ἐχόντων* | **16**, 45 *ἢν δ' ἐς Σάμον ποτ' ἔλθῃς* | **17**, 15 *πηγὴ ῥέουσα πειθοῦς.* Praeterea inseruntur dimetri ionici sine anaclasi.

) Imitatus est poeta carmen **15, 24 *γράφε χεῖλος οἷα Πειθοῦς.*

Quae carmina satis scita habitu et indole inter se tam similia sunt, ut una aetate orta esse uideantur. Facile autem dignoscuntur carmina 27a—32 a ceteris, quae ante quintum uel sextum p. Chr. n. saeculum anaclomenis scripta sunt carminibus omnibus, in quibus scilicet uel dimetri ionici sine anaclasi immisceri uel binae primae syllabae breues contrahi uel theses in duas breues solui soleant. Itaque cum inde ab Anacreontis usque ad Synesii et Gregorii Nazianzeni aetatem nemo fere anaclomenis puris et continuis usus sit, adducor ut carmina 27a—32 uni poetae tribuam, qui eam quam reliqui poetae in anaclomenis componendis secuti erant normam, consulto neglexerit. Neque carmina illa septem hemiambica, quae praecedunt (21—26b), huic poetae ignoto abiudicauerim, cum carminum 27a—32 argumenta et indolem summa necessitudine attingant. Floruisse autem uidetur poeta ille quisquis fuit, quem propter carminis 25 uersus 1—5: *σὺ μέν, φίλη χελιδών,* | *ἐτησίη μολοῦσα* | *θέρει πλέκεις καλιήν,* | *χειμῶνι δ' εἲς ἄφαντος* | *ἢ Νεῖλον ἢ 'πὶ Μέμφιν* aliquo loco septemtriones uersus ab Aegypto proficiscentibus sito uitam degisse suspicari licet, romana aetate ineunte. Neque dissimilia sunt carmina, quae condidit, duodecim illis hemiambicis prioris anthologiae, quamquam accuratius inquirentem non fugient dissimilitudines quaedam. Primum enim in prioris anthologiae carminibus hemiambicis Anacreon compluribus locis nominatur. Atque primo quidem carmine poeta narrat se Anacreontem in somnis uidisse; carmine 14 cum Anacreontis columba se collocutum esse refert; carmine 6 *Λέγουσιν αἱ γυναῖκες* | *'Ανακρέων, γέρων εἶ κτλ.* ipsum Anacreontem loquentem facit; carminibus autem tertio et nono Bathyllus, Anacreontis deliciae, laudatur, cuius pueri mentio etiam in carmine 14 fit, ubi columba haec ecfert: u. 7 *'Ανακρέων μ' ἔπεμψε* | *πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλλον.* Contra carminibus 21—32 neque Anacreon neque Bathyllus ullo uerbo tanguntur.

Deinde in carminibus illis duodecim hemiambicis non nominatur nisi unus Eros deus (uide supra pag. 4), in carminibus autem 21—32 praeterea complures *Ἔρωτες* ipsius Erotis comites. Narrat enim poeta in carmine 27 de Hephaesto: u. 3 *τὰ βέλη τὰ τῶν 'Ερώτων* | *ἐπόει λαβὼν σίδηρον,* et in carmine 25 refert de *'Ερωτιδεῦσι* paruulis in ipsius corde nidos texentibus: u. 13 *'Ερωτιδεῖς δὲ μικροὺς* | *οἱ μείζονες τρέφουσιν,* | *οἱ δὲ τραφέντες εὐθὺς* | *πάλιν κύουσιν ἄλλους.* Vbicumque autem de uno Erote loquitur, non adulescentem, sed puerum paruum ante oculos habet poeta, cf. carmen 28, 3—5 *ὁ δ' Ἔρως ἔχων*

μόλιβδον | περὶ τοῖς καλοῖς ποδίσκοις | ἐδίωκε καὶ κίχανεν, et **31**, 10. 11 *ὁ δ' Ἔρως, ἄνοιγε, φησίν· | βρέφος εἰμί, μὴ φόβησαι*, et **31**, 16—18 *ἀνέῳξα· καὶ βρέφος μὲν | ἐσορῶ φέροντα τόξον | πτέρυγάς τε καὶ φαρέτρην*.

Proprium autem eius, qui condidit carmina **21—32**, poetae id quoque est animalium et rerum naturalium proprietates cumulare. Quod fit locis his: **21** *Ἡ γῆ μέλαινα πίνει, | πίνει δὲ δένδρε' αὐτήν· | πίνει θάλασσ' ἀναύρους, | ὁ δ' ἥλιος θάλασσαν, | τὸν δ' ἥλιον σελήνη· | τί μοι μάχεσθ', ἑταῖροι, | καὐτῷ θέλοντι πίνειν*; **24** *Φύσις κέρατα ταύροις, | ὁπλὰς δ' ἔδωκεν ἵπποις, | ποδωκίην λαγωοῖς, κτλ.* **25**, 1—5 *Σὺ μέν, φίλη χελιδών, | ἐτησίη μολοῦσα | θέρει πλέκεις καλιήν, | χειμῶνι δ' εἲς ἄφαντος | ἢ Νεῖλον ἢ 'πὶ Μέμφιν.* **25**, 6 sqq. *Ἔρως δ' ἀεὶ πλέκει μευ | ἐν καρδίῃ καλιήν· | Πόθος δ' ὁ μὲν πτεροῦται κτλ.* **26**b, 1. 2 *Ἐν ἰσχίοις μὲν ἵπποι | πυρὸς χάραγμ' ἔχουσιν.* **31**, 1—3 *Μεσονυκτίοις ποθ' ὥραις, | στρεφέτην ὅτ' Ἄρκτος ἤδη | κατὰ χεῖρα τὴν Βοώτεω.* **32** *Μακαρίζομέν σε, τέττιξ, | ὅτε δενδρέων ἐπ' ἄκρων κτλ.*

Reliqua anthologiae pars ab ea, de qua hucusque egimus, euidenter differt. Quodsi recesseris a carminibus byzantinis ab anthologista insertis et a carminibus **19** et **20**, quorum et metrum a ceteris distat et dialectus incerta est, carmina **1—32** dialecto ionica conscripta sunt. In posteriore uero anthologiae parte, quamquam rarae formae ionicae uel epicae (ueluti *κούρην* **48**, 19) cum in aliis carminibus deprehenduntur, tum aliquotiens ionicum *η* locum *α* attici occupat in carmine **59** (cuius tamen auctor ne doricum quidem *α* in forma *κούρα* u. 16 respuit), nullum tamen inest carmen, in quo ionica dialectus constanter seruata sit. Ex contrario in carminibus **33**. **34**. **36**. **37**. **41**. **47**. **49**. **51**. **53**. **56**. **57**. **59** doricae dialecti uestigia apparent, quibus prior anthologiae pars caret. Id discrimen maxime cadit in carmina hemiambica, de quibus aliter mihi iudicandum esse censeo atque Bergkio et Flachio (cf. adnotationem pag. 2): Carmina enim **1**. **3**. **5—14**. **21—27** meris hemiambis et ionica dialecto condita sunt; contra intra carmina hemiambica **33**. **34**. **37**. **45**. **46**, 1—7. **47**. **49** praeter carmen **33**, quod dorismis interspersis a carminibus **1**. **3** etc. recedit, sola carmina byzantina **46**, 1—7 et **57** meris hemiambis constant, ionicas uero formas nullum praebet, cum doricis carmina **33**. **34**. **37**. **47**. **49**. **57** conspicua sint. Atque omnino prima statim specie apparet pleraque ex eis carminibus, quae inde a carmine **33**

leguntur, recentiora esse. Quibus in conquirendis anthologista pauca carmina ex eodem fonte hausisse uidetur, sed poematia quasi spicas undique collegisse, quamquam ne in hac quidem anthologiae parte carmina, quae ab uno poeta confecta sunt, consulto anthologistam diremisse apparebit.

Continentur autem posteriore collectionis parte carmina haec:

33 *Ἔρως ποτ' ἐν ῥόδοισιν κτλ.* carmen hemiambicum non paucis dorismis inspersis conspicuum, cuius poeta Theocriti poemation, quod inscribitur *Ἔρως κηριοκλέπτης*, tam eleganter imitatus est, ut Hadriani aetate non recentiorem esse existimem.

34 *Ὁ Πλοῦτος εἴ γε χρυσοῦ κτλ.* carmen hemiambicum romanae ut uidetur aetatis in duos uersus logaoedicos exiens: *ἐν δ' ἁπαλαῖσι κοίταις* | *τελεῖν τὰν Ἀφροδίταν*, quos uix omitti posse opinor, ne nimis breuiter abrumpatur carmen neue turbetur haec quam inesse reor compositio strophica: *A* (5 uu.) Seruarem diuitias, si earum ope mortem auertere possem. | *B* (6 uu.) Nunc uero quid mihi prosunt? | *A'* (5 uu.) Itaque aetatem carpere malo.

35 *Διὰ νυκτὸς ἐγκαθεύδων κτλ.* carmen anacreonticum aetatis byzantinae ineuntis.*)

36 *Ἱλαροὶ πίωμεν οἶνον κτλ.* carmen anacreonticum aetatis byzantinae.

37 *Φιλῶ γέροντα τερπνόν κτλ.* carmen hemiambicum circa Hadriani ut uidetur aetatem conditum, cuius uersus tertius (et fortasse uersus quintus) pherecrateus est.**)

38 *Ἐπειδὴ βροτὸς ἐτύχθην κτλ.* et 39 *Τί καλόν ἐστι βαδίζειν κτλ.* carmina anacreontica aetatis byzantinae syllabarum quantitate neglecta scripta, quae unius eiusdemque poetae esse suspicor.

Item unius eiusdemque auctoris sunt carmina anacreontica **40. 41. 42. 44** saeculi fere quarti post Chr. n. Quibus carminibus communia et propria sunt haec: a) Saepius quam in ullo alio carmine huius anthologiae (praeter carmen **50**, de quo uide infra) immiscentur ionici dimetri sine anaclasi. b) Contrahuntur in uersus initio binae syllabae breues in longam in uersibus **41**, 16. **42**, 2. **42**, 5. c) Soluitur thesis altera, quod alibi raro fit, in uersibus **40**, 3. **40**, 15.

---

*) In carminibus **2. 36. 38. 39. 48. 52**, 1—8. **58** accentus regulae byzantinae obseruantur, cf. Acta Philologorum conuentus XXXVI Caroliruhensis 1883 pagg. 289 sqq.

**) Alternis hemiambis et pherecrateis constat Hadriani illud *Borysthenes Alanus* etc., uide Riese Anth. lat. nr. 903.

41, 3. **42**, 5. **44**, 6. d) Carminum horum cum uniuersa indoles similis est, tum maxime digni qui inter se comparentur sunt uersus hi: **40**, 5. 6. **41**, 1. 2. **42**, 3. 4. **42**, 15. 16. | **40**, 15. 16. **41**, 4. 7. **42**, 14—16. | **41**, 3. **42**, 5. | **44**, 7—11. **44**, 1. 2. e) Adamabat poeta anaphorae artificium: cf. uu. **40**, 9. 10. **41**, 13. 14. **42**, 1. 3. **42**, 7 — 9. **44**, 1. 3. 5. 6. **44**, 13.

Carmen byzantinum **43** *Ὅταν πίνω τὸν οἶνον κτλ.* post carmen **42** ab anthologista propter argumenti similitudinem insertum esse uidetur.

45 *Ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι κτλ.* carmen Hephaestione antiquius, cuius hemiambis immixti sunt pherecratei.

46 *Ὅταν ὁ Βάκχος ἔλθῃ κτλ.* carmen recens hemiambicum. Versus 8—10, qui anaclomeni sunt, carminis auctorem aliunde desumptos adiunxisse uerisimile est.

47 *Τοῦ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος κτλ.* carmen recens hemiambicum.

48 *Ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον κτλ.* carmen recens anacreonticum strophis quaternorum uersuum conspicuum.

49 *Μή με φύγῃς ὁρῶσα κτλ.*, cuius carminis hemiambis pherecratei immixti sunt (cf. carmina **34**. **37**. **45**), Hadriani tempore conditum esse potest.

50 *Τί με τοὺς νόμους διδάσκεις κτλ.* Huius carminis, quod saeculo quinto uel sexto post Chr. n. adscribo, uersuum schema hoc modo describendum est:

str. *α*	str. *β*
⏑⏑–⏑–⏑––	––⏑–⏑––
––⏑–⏑––	⏑⏑––⏑⏑––
⏑⏑–⏑–⏑––	––⏑–⏑––
––⏑–⏑––	⏑⏑––⏑⏑––

Ei uersiculi, quorum schema est ––⏑–⏑––, non hemiambi sunt sed anaclomeni, in quibus contractae sunt binae syllabae primae. Cum non magis in hoc carmine quam in carmine **2**ª admittantur syllabae breues in uersu extremo, Nonni uestigia utriusque carminis auctores pressisse existimo. — Versus 9—13 *πολιαὶ στέφουσι κάραν κτλ.* a ceteris separandi esse mihi uidentur.

51 *Ὅτ' ἐγὼ νέων σ' ὁμίλῳ κτλ.* carmen anacreonticum romanae aetati exeunti adscribendum uidetur esse.

52 *Ὁ ταῦρος οὗτος, ὦ παῖ κτλ.* carmen hemiambicum byzantinum uitiosissimum.

Carmina anacreontica saeculi fere quarti post Chr. n. **53—56** unius eiusdemque poetae sunt. Cuius proprium est ludere uerborum sonitu simili: **53**, 4. 5. 9 *τόδε γὰρ θεῶν ἄημα,* | *τόδε καὶ βροτῶν χάρημα . . . τόδε καὶ μέλημα μύθοις κτλ.* **53**, 11. 13 *γλυκὺ καὶ ποιοῦντα πεῖραν . . . γλυκὺ δ᾽ αὖ λαβόντα θάλπειν κτλ.* **53**, 21—23 *ῥοδοδάκτυλος μὲν Ἠώς,* | *ῥοδοπήχεες δὲ Νύμφαι,* | *ῥοδόχρους δὲ κἀφροδίτα.* **53**, 24—26 *τόδε καὶ νοσοῦσιν ἀρκεῖ,* | *τόδε καὶ νεκροῖς ἀμύνει,* | *τόδε καὶ χρόνον βιᾶται.* **55**, 1—3 *Ὁ τὸν ἐν πόνοις ἀτειρῆ* | *νέον ἐν πότοις ἀταρβῆ,* | *καλὸν ἐν πότοις χορευτὴν κτλ.* **55**, 11—13 *ἄνοσοι μένωσι πάντες,* | *ἄνοσοι δέμας θεητόν,* | *ἄνοσοι γλυκύν τε θυμόν.* **56**, 1. 2. 5 *Ἆρα τίς τόρευσε πόντον;* | *ἆρα τίς μανεῖσα τέχνα . . . ἆρα τίς χάραξε λευκὰν κτλ.* **56**, 16. 17 *ῥόθιον πάροιθεν ἕλκει.* | *ῥοδέων δ᾽ ὕπερθε μαζῶν κτλ.* **56**, 19. 20 *μέγα κῦμα πρῷρα τέμνει,* | *μέσον αὔλακος δὲ Κύπρις κτλ.* **56**, 27—29 *χορὸς ἰχθύων τε κυρτὸς* | *ἐπὶ κυμάτων κυβιστᾷ,* | *Παφίης τε σῶμα παίζει.* Ab hoc peculiari usu si recesseris, carmina **53—56** similia sunt carminibus **40. 41. 42. 44**, a quibus ne aetate quidem differre uidentur.

57 *Ὁ δραπέτας ὁ χρυσός κτλ.* carmen recens hemiambicum aeque atque carmen **43** insertis dimetris iambicis acatalectis conspicuum, cuius altera pars ad finem codicis a librario reiecta est.

58 *Τὸν μελανόχρωτα βότρυν κτλ.* carmen anacreonticum byzantinum.

59 *Ἀνὰ βάρβιτον δονήσω κτλ.* carmen anacreonticum byzantinum.

———•———

Ἀνακρέοντος Τηΐου συμποσιακά.

[Initium primae anthologiae partis]

[I 1, 1]

1.

Ἀνακρέων ἰδών με
ὁ Τήιος μελῳδὸς
ὄναρ λέγων προσεῖπεν·
κἀγὼ δραμὼν πρὸς αὐτὸν
περιπλάκην φιλήσας.
γέρων μὲν ἦν, καλὸς δέ,
καλὸς δὲ καὶ φίλευνος·
τὸ χεῖλος ὦζεν οἴνου,
τρέμοντα δ' αὐτὸν ἤδη
Ἔρως ἐχειραγώγει.
ὁ δ' ἐξελὼν καρήνου
ἐμοὶ στέφος δίδωσι·
τὸ δ' ὦζ' Ἀνακρέοντος.
ἐγὼ δ' ὁ μωρὸς ἄρας
ἐδησάμην μετώπῳ·
καὶ δῆθεν ἄχρι καὶ νῦν
ἔρωτος οὐ πέπαυμαι.

2 (*Τοῦ αὐτοῦ βασιλικόν*).

Δότε μοι λύρην Ὁμήρου
φονίης ἄνευθε χορδῆς·
φέρε μοι κύπελλα θεσμῶν,
φέρε μοι νόμους κεράσσω,
μεθύων ὅπως χορεύσω,
ὑπὸ σώφρονος δὲ λύσσης
μετὰ βαρβίτων ἀείδων
τὸ παροίνιον βοήσω.
δότε μοι λύρην Ὁμήρου
φονίης ἄνευθε χορδῆς.

Inc. pag. 675 (fol. 31a eius partis, quae Parisiis asseruatur) codicis P. — *ἡμιάμβια*, quod P in fine tituli exhibet, aliena manu adiectum esse apparet, omittitur enim cum in indice codicis Barberini, ubi legitur *Ἀνακρέοντος συμποσιακά*, tum in subscriptione (pag. 690 codicis P): *τέλος τῶν Ἀνακρέοντος συμποσιακῶν*. — Prima anthologiae pars complectitur syllogen ueterem anacreonticam, insertis aliquot carminibus byzantinis.

1 Hoc carmine incipiunt sylloges ueteris anacreonticae carmina hemiambica, quae notis I 1, 1. I 1, 2 . . . I 1, 12 insigniam. — 1 *ἰδών* cum duobus punctis supra *ι* P. — 2 *μελωιδὸς* P (*ι* longis uocalibus subiectum in P non subscribitur sed aut adscribitur aut omittitur). — 3 *προσεῖπεν* Stephanus] *προεῖπεν* cum o supra alterum *ε* P. — 4 *καγὼ* (accentus cernitur uestigium) P. — 5 *περὶ* P. — 6 *ῆν* P. — 7 *καλός γε* Casaubonus. — Roseo hic uersus eiciendus esse uidetur. — 8 *ὦζεν* P. — 13 *ὦζ'* P, *ἀνακρέοντος* cum punctu supra *ε* P.

2. Carmen byzantinum syllogae ueteri anacreonticae insertum. — *τ^{ov} αυτου βασιλι^{x}* P in marg., *βασιλικόν* Rose, *Βασιλικοῦ* Bergk, *Βασιλίου* Brunck. (Titulos, quos P in marg. exhibet, uncinis inclusos in textum recipio. — Litterae, quae in apparatu critico supra lineam positae sunt, in codice supra litteram, quae praecedit, superscriptae sunt). — 2 *φονίησ* P (*ο* loco litterae erasae, quae *ω* fuisse uidetur, positum est). — 6 *ὑπο* P.

[2b]

Ἄγε ζωγράφων ἄριστε,
λυρικῆς ἄκουε μούσης,
φιλοπαίγμονες δὲ βάκχαι
4 ἑτεροπνόους ἐναύλους.
γράφε τὰς πόλεις τὸ πρῶτον
ἱλαράς τε καὶ γελώσας·
ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύναιτο,
8 γράφε καὶ νόμους φιλούντων.

[I 1, 2]

3 (Τοῦ αὐτοῦ. εἰς ποτήριον ἀργυροῦν).

Τὸν ἄργυρον τορεύων
Ἥφαιστέ μοι ποίησον
πανοπλίαν μὲν οὐχί·
τί γὰρ μάχαισι κἀμοί;
ποτήριον δὲ κοῖλον
6 ὅσον δύνῃ βαθύνας·
ποίει δέ μοι κατ' αὐτοῦ
μήτ' ἄστρα μήθ' ἅμαξαν,
μὴ στυγνὸν Ὠρίωνα·
τί Πλειάδων μέλει μοι,
11 τί γὰρ καλοῦ Βοώτου;
ποίησον ἀμπέλους μοι
καὶ βότρυας κατ' αὐτῶν
14 καὶ Μαινάδας τρυγώσας·
ποίει δὲ ληνὸν οἴνου
ληνοβάτας πατοῦντας
17 τοὺς Σατύρους γελῶντας·
καὶ χρυσοῦς τοὺς Ἔρωτας,
καὶ Κυθέρην γελῶσαν,
ὁμοῦ καλῷ Λυαίῳ,
21 Ἔρωτα κἀφροδίτην.

2b Carmen byzantinum syllogae ueteri anacreonticae insertum. — Hoc carmen in P a priore non disiunctum est. — 1 Cf. 15, 1. — 4 *ἑτεροπνόουσ* cum signo correcturae ·/. superscripto P] *ἑτεροπόρ(ουσ)* cum signo correcturae P in marg. (Litteras in codice per compendium scriptas uncinis saepio). — Vu. 3 et 4 a nullodum expediti Roseo eiciendi esse uidentur, Bergk post u. 2 et post u. 4 lacunam indicauit. — 6 *ἱλαράσ* cum duobus punctis supra *ι* P. — 7 *ἀν δύναιτο* P, *ἂν δύνηται* Barnes, *εἰ δύναιτο* Brunck. — 7. 8 Cf. **15**, 8. 9.

3 *τοῦ αυ*^{τ} *εις ποτήρι*^{ο} *ἀργυροῖν* P in marg. — 2 *ἠφαιστέ* (accentus supra *ε* clare legitur) P. — 6 *δύνη* P. — 8 *μὴ τ'* P. — *μητ' ἄμαξαν* P. — 10 *πληάδων* P. — *τρυγώσασ* cum *υ* ras. ex *ω* facto P. — 16 *ληνοβάτασ.* cum hyphen sub *οβ* et puncto in fine addito P. — 18 *χρυσοὺσ* P. — 21 *ἔρω*^{τ} *κ' ἀφροδίτ(ην)* P. — Versus 18—21 uix idem poetaster eodem tempore scripsit: poterat idem poetaster aut solos uersus 18—20 scribere omisso uersu 21 aut solos uersus 20. 21 omissis uersibus 18 et 19. Quodsi tres scaenas in poculo effingendas descripturus erat is, qui carmen condidit, tamquam fortiore interpunctione incidebatur oratio post uersus 14 et 17. Carmen, quod in P interpolationibus auctum legitur, breuius est apud Gellium, Noctes Atticae XIX 9: „Ac posteaquam introducti pueri puellaeque sunt, iucundum in modum *Ἀνακρεόντ[ε]ια* pleraque et Sapphica et poetarum quoque recentium *ἐλεγεῖα* quaedam *ἐρωτικὰ* dulcia et uenusta cecinerunt. Oblectati autem sumus praeter multa alia uersiculis lepidissimis Anacreontis senis, quos equidem [ad]scripsi ut interea labor hic uigiliarum et inquies suauitate paulisper uocum atque modulorum acquiesceret;

Τὸν ἄργυρον τορεύσας
Ἥφαιστέ μοι ποίησον
πανοπλίας μὲν οὐχί·
τί γὰρ μάχαισι κἀμοί;
ποτήριον δὲ κοῖλον
6 *ὅσον δύνῃ βάθυνον.*
καί μοι ποίει κατ᾽ αὐτὸ
μήτ᾽ ἄστρα μήθ᾽ ἁμάξας,
τί Πλειάδων μέλει μοι
10 *τί δ᾽ ἀστέρος Βοώτεω;*
ποίησον ἀμπέλους μοι
καὶ βότρυας κατ᾽ αὐτῶν,
καὶ χρυσέους πατοῦντας
ὁμοῦ καλῷ Λυαίῳ
15 *Ἔρωτα καὶ Βόθυλλον.“*

Anacreontis senis] Senex Anacreon appellatur a Leonida Tarentino (Anth. Pal. XVI 306. 307), ab Eugene (ib. XVI 308), ab anonymo (ib. XVI 309), ab eo, qui Crinagorae epigrammati (ib. IX 209) duos uersus interpolando inseruit (*Ἀνακρείοντος, ἃς ὁ Τήϊος ὁ ἡδὺς πρέσβυς | ἔγραψεν ἢ παρ᾽ οἶνον ἢ σὺν ἱμέροις*), ab Ouidio (Ars. am. III 330). — *adscripsi* Bergk] *scripsi* codices Par. — 7 *μοι* Bergk] *μὴ* codd. Par. — 12 *κατ᾽ αὐτὶ* uel *κατ᾽ αὐτὸν* codices Par. Tertia eiusdem carminis forma ea est, quam praebebat anthologia illa (cf. P. Wolters, De epigrammatum graecorum anthologiis, Halis 1882 pag. 31), ex qua hauserunt Cephalas (Anthol. Pal. XI 48) et Planudes et sylloges in cod. Paris. suppl. 352 seruatae compilator:

Τὸν ἄργυρον τορεύσας
Ἥφαιστέ μοι ποίησον
πανοπλίαν μὲν οὐχί·
ποτήριον δὲ κοῖλον
5 *ὅσον δίνῃ βάθυνον.*
ποίει δέ μοι κατ᾽ αὐτοῦ
μηδ᾽ ἄστρα μηδ᾽ ἁμάξας,
8 *μὴ στυγνὸν Ὠρίωνα,*
ὀλλ᾽ ἀμπέλους χλοώσας
καὶ βότρυας γελῶντας
11 *συν τῷ καλῷ Λυαίῳ.*

Hoc carmen in Pal. et Par. cum carm. 7 (uide infra) cohaeret. — 1 *ἀργυρον* Pal. — 2 *ἡφαιστέ* Pal. — 3 om. Pal et Par. sed habet Planudes. — 5 *δύνη* Par. — 6 *καταυτοῦ* Pal. — 7 *μὴδ᾽ ἄστρα μὴ αμάξασ* Pal., *μὴδ᾽ ἄστρα μὴδ᾽ ἁμάξ(ας)* Par. — 9 *ἀλλἀμπέλουσ* Pal. et Par. — 11 *συν τῶ καλῶ λυαίω* Pal., *σὺν τῶ καλῶ λϋαίω* Par. (Anthologiae Palatinae carmina XI 47. XI 48. uiri doctissimi Hilgardi beneficio accurate collata praesto mihi sunt, codicem Parisinum ipse denuo excussi).

Antiquissima forma Bergkio ea esse uidetur, quam Anthologia exhibet. Sed propius a uero abesse censeo Roseum, qui — quamquam in singulis antiquam formam non assecutus est — in uniuersum probabiliter hoc tamquam archetypon restituit:

Τὸν ἄργυρον τορεύσας
Ἥφαιστέ μοι ποίησον
πανοπλίαν μὲν οὐχί·
4 *τί γὰρ μάχαισι κἀμοί;*
ποτήριον δὲ κοῖλον
6 *ὅσον δύνῃ βαθύνας.*
ποίει δέ μοι κατ᾽ αὐτοῦ
μήτ᾽ ἄστρα μήθ᾽ ἅμαξαν,
9 [*μὴ στυγνὸν Ὠρίωνα,*]
τί Πλειάδων μέλει μοι,
11 *τί τ᾽ ἆρ καλοῦ Βοώτου;*
ποίησον ἀμπέλους μοι
καὶ βότρυας κατ᾽ αὐτῶν
14 [*καὶ Μαινάδας τρυγώσας,*]
ποίει δὲ ληνὸν οἴνου
καὶ χρυσέους πατοῦντας
ὁμοῦ καλῷ Λυαίῳ
18 *Ἔρωτα καὶ Βάθυλλον,*

Reuera tres illae, quae in codicibus seruatae sunt, eiusdem carminis antiquioris nunc deperditi formae ita inter se secedunt, ut tria et forma et

4 Ἄλλο. εἰς τὸ αὐτὸ ποτήριον τοῦ αὐτοῦ Ἀνακρέοντος.

Καλλιτέχνα, τόρευσον
ἦρος κύπελλον· ἤδη
τὰ πρῶθ' ἡμῖν τὰ τερπνὰ
ῥόδα φέρουσιν ὧραι.
τὸν ἄργυρον δ' ἁπλώσας
ποτὸν ποίει μοι τερπνόν.
τῶν τελετῶν παραινῶ
μὴ ξένον μοι τορεύσῃς,
μὴ φευκτὸν ἱστόρημα·
μᾶλλον ποίει Διὸς γόνον
Βάκχον Εὔιον ἡμῖν·
μύστις νάματος ἡ Κύπρις
ὑμεναίους κροτοῦσα·
χάρασσ' Ἔρωτας ἀνόπλους
καὶ Χάριτας γελώσας,
ὑπ' ἄμπελον εὐπέταλον
εὐβότρυον κομῶσαν
σύναπτε κούρους εὐπρεπεῖς,
ἂν μὴ Φοῖβος ἀθύρῃ.

[I 1, 3]

5 Τοῦ αὐτοῦ. εἰς Ἔρωτα. (Τοῦ αὐτοῦ. εἰς Ἔρωτα).

Στέφος πλέκων ποθ' εὗρον
ἐν τοῖς ῥόδοις Ἔρωτα,
καὶ τῶν πτερῶν κατασχὼν
ἐβάπτισ' εἰς τὸν οἶνον,
λαβὼν δ' ἔπινον αὐτόν·
καὶ νῦν ἔσω μελῶν μου
πτεροῖσι γαργαλίζει.

ornamentis inter se distantia pocula animis eorum obuersata esse appareat, qui tres illas carminis formas effecerint.

4 Carmen byzantinum syllogae ueteri anacreonticae insertum. — αὐτ^ου P. — καλλι | τέχνα cum signo corr. (uide 2^b, 4) supra αλ P in marg.] καλητέχνα cum tribus punctis supra η P. — 2 ἔαρος P. — ἤδη P] ἡμῖν Bergk, ἡδὺ Stephanus. — 3 πρῶτ' P. — ἡμῖν P] ἤδη Bergk. — 4 ῥόδα cum ο, quo compendio librarius cum οσ tum ον significaturus uti solet, P. — φέρουσιν ὧραι Bergk] φέρουσαν ὥρην P. — 5 τόν ἄργυρον δ' ἁπλώσας Barnes] ἀργύρεον δ' ἁπλώσασ praemisso signo correcturae P, ἀργυρέων μοι δ' ἁπλώσας praemisso signo correcturae P in marg. — 7 τῶν P] μὴ Bergk. — παρ' αἰνῶ P. — 8 τορεύσησ P. — 9 ἐστόρημα cum ϊ supra ε P. — 11 Inc. pag. 676 (fol. 31^b) cod. P. — Fortasse ἦμιν scribendum est. — 13 ὑμεναίους Rose] ὑμεναίοισ P. — κροτοῦσα Stephanus] κροτῶσα P. — 15 γελωσασ cum dupl. acc. circumfl. et acuto P. — — 16 εὖ βότρυσιν Bergk. — 18 εὐπρεπ(αι) cum (ῆσ) supra (αι) P. — 19 ἀν μη P, ἡμῖν Bergk. — ἀθύρει cum η supra ει P, Bergk Medenbachii coniecturam ἀθύροι recepit.

5 τ^ου αὐτ^ου εἰσ ἔρωτα P in marg. — 1 ποθ' Planudes] πότ' P. — 3 κατασχ(ων) P. — 5 λαθὼν mauult Bergk — δ' ἔπινον Barnes] δ' ἐπιον P, δ' ἔπιον (?) Planudes. — Extat hoc carmen etiam in Anth. Planudea (VII pag. 484, nr. 388 in Anth. append. Plan.), ubi inscribitur Ἰουλιανοῦ (Ἰουλιανοῦ ed. princeps Io. Lascaris Flor. 1494, Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου Aldina Ven. 1503), neque tamen fieri potest, ut hoc carmen conditum sit ab Iuliano Aegypti praefecto, qui uixit saec. VI. — Imitatus est hoc carmen Nicetas Eugenianus, De Drosilla et Charicle III 140—145: Ἔρως δυσαντίβλεπτος ὁπλοτοξότης | κώνωψ φανεὶς ὤλισθεν ἔνδον τοῦ σκύφου· | ὃν καὶ πεπωκὼς γαργαλίζομαι τάλας | ἐκ τῶν πτερύγων ἔνδοθεν τῆς καρδίας, | καὶ μέχρι τοῦ νῦν (τῆς ὀδύνης, τοῦ πόνου) | κνήθει με καὶ δάκνει με, καὶ κακῶς ἔχω.

[I 1, 4]

6 Ἄλλο. εἰς ἑαυτόν. (Εἰς ἑαυτόν).

Λέγουσιν αἱ γυναῖκες·
„Ἀνακρέων, γέρων εἶ·
λαβὼν ἔσοπτρον ἄθρει
κόμας μὲν οὐκέτ' οὔσας,
ψιλὸν δέ σευ μέτωπον."
ἐγὼ δὲ τὰς κόμας μὲν
εἴτ' εἰσὶν εἴτ' ἀπῆλθον
οὐκ οἶδα, τοῦτο δ' οἶδα
ὡς τῷ γέροντι μᾶλλον
πρέπει τὸ τερπνὰ παίζειν,
ὅσῳ πέλας τὰ μοίρης.

[I 1, 5]

7 (Εἰς τὸ ἀφθόνως ζῆν).

Οὔ μοι μέλει τὰ Γύγεω
τοῦ Σαρδίων ἄνακτος
οὐδ' εἷλέ πώ με ζῆλος
οὐδὲ φθονῶ τυράννοις·
ἐμοὶ μέλει μύροισιν
καταβρέχειν ὑπήνην,
ἐμοὶ μέλει ῥόδοισιν
καταστέφειν κάρηνα.
τὸ σήμερον μέλει μοι,
τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;

ὡς οὖν ἔτ' εὔδι' ἔστιν,
καὶ πῖνε καὶ κύβευε
καὶ σπένδε τῷ Λυαίῳ,
μὴ νοῦσος ἤν τις ἔλθῃ
λέγῃ· „σὲ μὴ δεῖ πίνειν".

---

6 2 *Ἀνακρέων* cum *ο* super *ω* P. — 3 *λαβῶν* P. — 8 *οὐκ οἶδα* P. — *τοῦτο δ'* Stephanus] *το* cum dupl. acc. ac. et gr. *δὲ* P. — 9 *τῶ* P. — 10 *παίζ(ειν)* P (Eodem compendio, quod alibi est *ην*, in P scribitur infinitiuus in *ειν*. — 11 *ὅσω* P. — Hoc carmen imitatus est Palladas, qui floruit circa annum 400 p. Chr. n.; cf. Anth. Pal. XI 54: *Παλλάδα. Γηραλέον με γυναῖκες ἀποσκώπτουσι λέγουσαι | εἰς τὸ κάτοπτρον ὁρᾶν λείψανον ἡλικίης. | ἀλλ' ἐγὼ εἰ λευκὰς φορέω τρίχας, εἴτε μελαίνας, | οὐκ ἀλέγω βιότου πρὸς τέλος ἐρχόμενος. | εὐόδμοις δὲ μύροισι καὶ εὐπετάλοις στεφάνοισιν | καὶ Βρομίῳ παύω φροντίδας ἀργαλέας.*

7 Idem carmen extat in Anthologiis Cephalae (Anth. Pal. XI 46), in cod. Par. suppl. gr. 352 (fol. 181a), in Anth. Planudea. — Omittitur titulus in Par. et Anth. Plan., *ἀνακρέοντ°* Anth. Pal. — 1 *ταγυγον* cum tribus punctis supra *αγ* P, *γύγεο* cum tribus punctis supra *υγ* P in marg.; *γύγεω* (omisso *τὰ*), Anth. Pal. et Par., *γίγαο* Plan. — 2 *σαρδίων* Anth. Pal. (om. accentu), Par. Plan.] *σάρδεων* P. — Cf. Gregor. Naz. *Εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν* u. 7 sq. *θέλεις τὰ Γύγεώ σοι τοῦ Λυδίου γενέσθαι; κτλ.* — 3 *οὐδ' εἷλε πω* P.; *οὔθ' αἱρεει* Anth. Pal, *οὔθ' αἱρέει* Par. Plan. — 4 *οὐδὲ φθονῶ τυράννοις* P Plan.] *οὐ φθονέω τυράννους* Par., *οὐκ αἰνέω* (*αἰ* in ras.) *τυράννους* Anth. Pal. — 5 *μύροισι* Anth. Pal., Par., Plan. — 7 *ῥόδοισι* Anth. Pal., Par., Plan. — 8 *κατὰ* P. — 10 *δ' αὔριον* P Anth. Pal. — *οἶδε* Anth. Pal.; *οἶδε* Par. Plan. — Vu. 11—15, quos omm. Anth. Pal. Par. Plan., ab homine byzantino adiecti sunt. — 11 *ἔτ' εὔδι' ἔστιν* Rose] *ἐτ' ευδι' ἐστιν* P., *ἔτ' εἰδία 'στιν* Bergk. — 14 *ἔλθη* P. — 15 *λέγῃ* Stephanus] *λέγει* P. — 15 *σε μὴ δεῖ* P] *σε μηδὲ* et *μὴ 'τι* Stephanus proposuit. — Carminis auctor imitatus est Archilochum, Bergk Poët. Lyr. Gr. II4 fr. 25: *Οὔ μοι τὰ Γύγεω τοῦ πολυχρύσου μέλει, | οὐδ' εἷλέ πώ με ζῆλος, οὐδ' ἀγαίομαι | θεῶν ἔργα· μεγάλης δ' οὐκ ἐρέω τυραννίδος· | ἀπόπροθεν γάρ ἐστιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν.*

[I 1, 6]

8 (*Εἰς ἑαυτὸν μεμεθυσμένον*).

Ἄφες με, τοὺς θεούς σοι,
πιεῖν πιεῖν ἀμυστί·
θέλω θέλω μανῆναι.
ἐμαίνετ' Ἀλκμαίων τε
χὡ λευκόπους Ὀρέστης
τὰς μητέρας κτανόντες·
ἐγὼ δὲ μηδένα κτάς,
πιὼν δ' ἐρυθρὸν οἶνον
θέλω θέλω μανῆναι.
ἐμαίνεθ' Ἡρακλῆς πρὶν
δεινὴν κλονῶν φαρέτρην
καὶ τόξον Ἰφίτειον·
ἐμαίνετο πρὶν Αἴας
μετ' ἀσπίδος κραδαίνων
τὴν Ἕκτορος μάχαιραν·
ἐγὼ δ' ἔχω κύπελλον
καὶ στέμμα τοῦτο χαίταις,
οὐ τόξον οὐ μάχαιραν·
θέλω θέλω μανῆναι.

[I 1, 7]

9 *Τοῦ αὐτοῦ. εἰς χελιδόνα.*
(*Τοῦ αὐτοῦ. εἰς χελιδόνα*).

Τί σοι θέλεις ποιήσω,
τί σοι, λάλη χελιδών;
τὰ ταρσά σευ τὰ κοῦφα
θέλεις λαβὼν ψαλίξω;
ἢ μᾶλλον ἔνδοθέν σευ
τὴν γλῶσσαν, ὡς ὁ Τηρεὺς
ἐκεῖνος, ἐκθερίξω;
τί μευ καλῶν ὀνείρων
ὑπορθρίαισι φωναῖς
ἀφήρπασας Βάθυλλον;

---

8 4 *Ἀλκμέων* Bergk. — 5 *χ' ὁ* P. — 6 *κτανοντ(εσ)* cum *τ(αι)* supra *ο* superscripto P. — 8 *ἐρυθρὸν οἶνον* cum duobus punctis supra *ρ* P, *λευκὸν οἶνον* cum duobus punctis supra *λ* P in marg. — 10 *ἐμαίνετ' ἡρακλὴσ* P. — 12 *ἴφίτειον* P. — 16 *ἔχω* P] *ἔχων* Stephanus. — 17 *χαίταις* Stephanus] *χαῖτ(εσ)* P.

9 1 Cf. Gregorii Nazianzeni carm. *Εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν* u. 1 *τί σοι θέλεις γενέσθαι.* — 2 *λάλη χελιδών* Stephanus] *λάλευ χελιδὸν* P. — Munker pro *σοι λάλευ* proposuit *κωτίλη* collato Procli scholio (Hesiod. Op. 374): „*Κωτίλλουσα δὲ σημαίνει ἡδέα λέγουσα· καὶ γὰρ τὴν χελιδόνα κωτίλλειν λέγει, ὡς ἔστι παρὰ Ἀνακρέοντι· κωτίλη χελιδών*“ (Bergk Poët. Lyr. Gr. III[4] Anacr. fr. 154). — 3 *σεῦ* P. — **5 Inc. pag. 677** (fol. 32a) cod. P. — *σευ* cum *ου* superscripto P. — 6 *τ(ην)* P. — 8 *μεῦ* P. — 9 *ὑπ' ὀρθρίαισι* P. — Imitati sunt hoc carmen cum Agathias Scholasticus, Anth. Pal. V 237: *Πᾶσαν ἐγὼ τὴν νύκτα κινύρομαι· εὖτε δ' ἐπέλθῃ | ὄρθρος ἐλινῦσαι μικρὰ χαριζόμενος, | ἀμφιπεριτρύζουσι χελιδόνες ἐς δέ με δάκρυ | βάλλουσιν γλυκερὸν κῶμα παρωσάμεναι. | ὄμματα δὲ σταλάοντα φυλάσσεται, ἡ δὲ Ῥοδάνθης | αὖθις ἐμοῖς στέρνοις φροντὶς ἀναστρέφεται. | ὦ φθονεραὶ παύσασθε λαλητρίδες· οὐ γὰρ ἔγωγε | τὴν Φιλομηλείην γλῶσσαν ἀπεθρισάμην. | ἀλλ' Ἴτυλον κλαίοιτε κατ' οὔρεα καὶ γοάοιτε | εἰς ἔποπος κραναὴν αὖλιν ἐφεζόμεναι, | βαιὸν ἵνα κνώσσοιμεν· ἴσως δέ τις ἥξει ὄνειρος, | ὅς με Ῥοδανθείοις πήχεσιν ἀμφιβάλοι*, tum Leontius Grammaticus, cuius carminis titulus seruatus est in pinace codicis Barberini: *Λεοντίου γραμματικοῦ ἀνακλώμενος, ὃς φιλήσας κόρην τῇ ἡμέρᾳ μὲν ποθῶν ἐπόνει, τῇ δὲ νυκτὶ κοιμώμενος ἀπηλλάττετο τοῦ ἐρωτικοῦ πυρός· ὀρθριζούσης οὖν χελιδόνος καὶ ἐν τῷ πτᾶσθαι τῷ ῥοίζῳ ἐγειρούσης αὐτόν, ἐπεδείξατο κατ' αὐτῆς τοιαῦτα φάσκων*, nisi forte Leontio Agathiae epigramma ante oculos fuit.

[I 1, 8]

10 *Τοῦ αὐτοῦ. εἰς Ἔρωτα κήρινον.*

Ἔρωτα κήρινόν τις
νεηνίης ἐπώλει·
ἐγὼ δέ οἱ παραστὰς
„πόσου θέλεις, ἔφην, σοὶ
5 *τὸ τυχθὲν ἐκπρίωμαι;“*
ὁ δ’ εἶπε δωριάζων·
„λάβ’ αὐτὸν ὁππόσου λῇς,
ὅπως ἂν ἐκμάθῃς νιν.
οὐκ εἰμὶ κηροτέχνης·
ἀλλ’ οὐ θέλω συνοικεῖν
11 *Ἔρωτι παντορέκτᾳ.“*
„δὸς οὖν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν
δραχμῆς, καλὸν σύνευνον.
Ἔρως, σὺ δ’ εὐθέως με
πύρωσον· εἰ δὲ μή, σὺ
16 *κατὰ φλογὸς τακήσῃ.“*

[I 1, 9]

11 *Εἰς Ἄττιν. τοῦ αὐτοῦ.* (*Εἰς τὸν Ἄττιν*).

Οἱ μὲν καλὴν Κυβήβην
τὸν ἡμίθηλυν Ἄττιν
ἐν οὔρεσιν βοῶντα
4 *λέγουσιν ἐκμανῆναι·*
οἱ δὲ Κλάρου παρ’ ὄχθαις
δαφνηφόροιο Φοίβου
λάλον πιόντες ὕδωρ
8 *μεμηνότες βοῶσιν.*
ἐγὼ δὲ τοῦ Λυαίου
καὶ τοῦ μύρου κορεσθεὶς
καὶ τῆς ἐμῆς ἑταίρης
12 *θέλω θέλω μανῆναι.*

[I 1, 10]

12 *Τοῦ αὐτοῦ. εἰς Ἔρωτα.* (*Εἰς Ἔρωτα*).

Θέλω θέλω φιλῆσαι.
ἔπειθ’ Ἔρως φιλεῖν με·
ἐγὼ δ’ ἔχων νόημα
4 *ἄβουλον οὐκ ἐπείσθην.*
ὁ δ’ εὐθὺ τόξον ἄρας
καὶ χρυσέην φαρέτρην
7 *μάχῃ με προὐκαλεῖτο.*
κἀγὼ λαβὼν ἐπ’ ὤμων
θώρηχ’, ὅπως Ἀχιλλεύς,
καὶ δοῦρα καὶ βοείην
ἐμαρνάμην Ἔρωτι.
12 *ἔβαλλ’, ἐγὼ δ’ ἔφευγον.*
ὡς δ’ οὐκέτ’ εἶχ’ ὀιστούς,
ἤσχαλλεν, εἶθ’ ἑαυτὸν

---

10 4 *σοι* P. — 5 *τὸ τευχθὲν* cum duobus punctis supra alterum *τ* P, *τὸ τυχθὲν* cum duobus punctis supra prius *τ* P in marg. — 6 *δ’ εἶπε* P. — 7 *λαβ’ αυτὸν* P. — *λῆσ* P. — 8 *ὅπωσ* cum *μ* supra *π* P. — *ἐκμάθησ* P. — *νιν* cum *πᾶν* superscripto P. — *ὅμως δ’ ἂν ἐκμάθῃς πᾶν* Stephanus, *ὅπως δ’ ἂν ἐκμάθῃς πᾶν* Faber in notis. — 11 *παντορέκτα* cum *η* supra alterum *α* P. — 12 *οὖν* ut uidetur P. — 13 *δραχμ(ησ)* cum lineola simili iota subscripto sub *α* P. — 15 *πύρωσον.* (sic cum puncto addito) P. — 16 *τακήση* P.

11 *εἰσ τ’ αττιν* P in marg. — 3 *οὔρεσι* P. — 5 *παρ’ ὀχθαισ* P.

12 *του* ut uidetur P. — 2 *ἔπειθ’ Ἔρως φιλεῖν με* Stephanus] *ἐπεὶ θ’ ἐρωσ φιλεῖ με* P. — 3 *δ’ ἐχων* P. — 4 *ἐπίσθην* cum *ε* supra *ι* P. — 6 *χρυσέην* Stephanus] *χρυσίην* P. — 7 *μάχη* P. — *προυκαλεῖτο* P. — 8 *καγὰ* P. — *ἐπ’ ὠμων* P. — 10 *βοείην* cum *ῑ* supra *ε* (i. e. *βοΐην* corr. ex *βοείην*) P. — 12 *δ’ ἐφευγον* P. — 13 *εἴχ’ ὀϊστοὶσ* (i. e. *ὀϊστοὺσ*) P. — 14 *ἠσχαλλεν* ut uidetur P. — *εἶθ’*

ἀφῆκεν εἰς βέλεμνον·
μέσος δὲ καρδίης μευ
17 ἔδυνε καί μ' ἔλυσεν.
μάτην δ' ἔχω βοείην·
τί γὰρ βάλω μιν ἔξω,
20 μάχης ἔσω μ' ἐχούσης;

[I 1, 11]

13 Ἄλλο. τοῦ αὐτοῦ. (τοῦ αὐτοῦ. εἰς ἔρωτας).

Εἰ φύλλα πάντα δένδρων
ἐπίστασαι κατειπεῖν,
εἰ κύματ' οἶδας εὑρεῖν
τὰ τῆς ὅλης θαλάσσης,
σὲ τῶν ἐμῶν ἐρώτων
6 μόνον ποῶ λογιστήν.
πρῶτον μὲν ἐξ Ἀθηνῶν
ἔρωτας εἴκοσιν θὲς
9 καὶ πεντεκαίδεκ' ἄλλους.
ἔπειτα δ' ἐκ Κορίνθου
θὲς ὁρμαθοὺς ἐρώτων·
Ἀχαΐης γάρ ἐστιν,
13 ὅπου καλαὶ γυναῖκες.
τίθει δὲ Λεσβίους μοι
καὶ μέχρι τῶν Ἰώνων
καὶ Καρίης Ῥόδου τε
17 δισχιλίους ἔρωτας·
† τί φῄς ἀεὶ κηρωθεὶσ
οὔπω Σύρους ἔλεξα,
οὔπω πόθους Κανώβου,
οὐ τῆς ἅπαντ' ἐχούσης
Ῥώμης, ὅπου πολέσσιν
23 Ἔρως ἐποργιάζει.
τί σοι θέλεις ἀριθμῶ
καὶ τοὺς Γαδείρου ἐκτός,
τοὺς Βακτρίων τε κἰνδῶν
27 ψυχῆς ἐμῆς ἔρωτας;

[I 1, 12]

14 Τοῦ αὐτοῦ. εἰς περιστεράν. (Εἰς περιστεράν).

„Ἐρασμίη πέλεια,
πόθεν πόθεν πέτασσαι;

Stephanus] εἶτ' P. — 15 εἰσ P] ὡς Pauw. — 16 καρδίης μευ Stephanus] κραδίησ μεῖ P. — 18 δ' ἔχω P. — βοείην cum ϊ supra ε P. — 19 τὶ P. — βάλω μιν Bergk] βάλομεν P, λάβω μιν Rose. — 21 Hic repetitum fuisse uersum θέλω θέλω φιλῆσαι conicit Bergk.

13 τ(ου) αυτ(ου) εἰς ἔρωτ(ασ) P in marg. — 2 κατ' εἰπεῖν P. — 3 κύματ' οἶδας Davisius] κυματῶδεσ P. — 4 τὰ Davisius] τὸ P. — Cf. Theocriti Id. XVI 60 Ἐπ' ᾐόνι κύματ' ἀμιθρεῖν, Luciani Amores 2 Θᾶττον ἄν μοι θαλάττης κύματα ἀριθμήσειας ἢ τοὺς ἐμοὺς ἔρωτας. — 11 Inc. pag. 678 (fol. 32b) cod. P. — ὁρμάθουσ P. — 13 καλαὶ γυναῖκες Stephanus] καλλιγύναικες cum hyphen sub ιγ P. — Cf. Ilias Γ 45 et 258 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα. — 15 ϊώνων P. — 16 Καρίης Ῥόδου Stephanus] καρίην ῥόδον P. — 18 τί φῆσ ἀεὶ (accentus cernitur uestigium) κηρωθεἰσ cum correcturae signo, quod repetitur in margine P, τί φῄς; ἐκηριώθης; Bergk (coll. Hesychii glossis), τί φῄς; τί κηρὸν ὠθεῖς; Sitzler. — 21 ἁπάντ' P. τὰ πρῶτ' Bergk in notis. — 22 Κρήτησ cum correcturae signo P, ῥώμης (litterae ῥ cauda, cuius tamen cernitur uestigium, recisa est) P in marg. — πόλεσσιν cum acc. acuto supra ε deleto P. — 24 σοὶ P. — ἀριθμῶ Scaliger] ἀριθμεῖν P. — 25 τοὺσ cum α superscripto P. — Γαδείρου Studemund] Γαδείρων P. — 26 τοὺς Brunck] τῶν P. — κἰνδῶν P.

14 Hoc carmine desinunt anthologiae ueteris anacreonticae carmina hemiambica. — τ^ου αυτοῦ εἰς περιστεράν P, εἰς περιστεραν cum dupl. acc. circumfl. et ac. P in marg. — 1 πέλεια cum ϊ supra ει P. — 2 πέτασ-

πόθεν μύρων τοσούτων
ἐπ᾽ ἠέρος θέουσα
πνέεις τε καὶ ψεκάζεις;
τίς ἐστί σοι μεληδών;“
„Ἀνακρέων μ᾽ ἔπεμψε
πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλλον,
τὸν ἄρτι τῶν ἁπάντων
κρατοῦντα καὶ τύραννον.
πέπρακέ μ᾽ ἡ Κυθήρη
λαβοῦσα μικρὸν ὕμνον·
ἐγὼ δ᾽ Ἀνακρέοντι
διακονῶ τοσαῦτα,
καὶ νῦν οἵας ἐκείνου
ἐπιστολὰς κομίζω.
καί φησιν εὐθέως με
ἐλευθέρην ποιήσειν.
ἐγὼ δέ, κἢν ἀφῇ με,
δούλη μενῶ παρ᾽ αὐτῷ·
τί γάρ με δεῖ πέτασθαι
ὄρη τε καὶ κατ᾽ ἀγροὺς
καὶ δένδρεσιν καθίζειν
φαγοῦσαν ἄγριόν τι;
τὰ νῦν ἔδω μὲν ἄρτον
ἀφαρπάσασα χειρῶν
Ἀνακρέοντος αὐτοῦ,
πιεῖν δέ μοι δίδωσι
τὸν οἶνον, ὃν προπίνει.
πιοῦσα δ᾽ ἀγχορεύω
καὶ δεσπότην . . . . .
πτεροῖσι συσκιάζω·
κοιμωμένη δ᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ
τῷ βαρβίτῳ καθεύδω.
ἔχεις ἅπαντ᾽, ἄπελθε·
λαλιστέρην μ᾽ ἔθηκας,
ἄνθρωπε, καὶ κορώνης.“

[I 2, 1]

15 Τοῦ αὐτοῦ. εἰς κόρην (Τοῦ αὐτοῦ. εἰς κόρην).

Ἄγε, ζωγράφων ἄριστε,
γράφε, ζωγράφων ἄριστε,
Ῥοδίης κοίρανε τέχνης,

σαι Barnes] πέτασ(αι) P, πετᾶσαι Pauw. — 4 θέασα cum ου supra prius α P. — 5 πνίειο P, πνείεις Rose. — 6 ἔστι P. — μεληδών Valperga] μέλει δὲ P, μέλημα Stephanus in notis. — τίς εἶς (ἐς Rose); τί σοι μέλει δὲ Toll. — 11 μ᾽ ἡ Faber] με P. — 15 οἵασ P] ὁρᾷς Stephanus in notis. — 17 καὶ φησὶν P. — 19 κὴν ἀφῇ P. — 21 γὰρ P. — πέτασθαι P] πέτεσθαι Stephanus, πετᾶσθαι Sitzler. — 22 κ᾽ ατ᾽ P. — 23 καὶ P] κᾷν (i. e. κἀν) Pauw. — δένδρεσι P. — 25 μεν P. — 30 ἂν χορεύσω P, „ἀγχορεύω inuisitatum est“ Bergk in notis, qui in textu scripsit πιοῦσ᾽ ἅδην χορείω. — 31 . . . . .] ἀνακρέοντ P, ἐμοῖσι Stephanus in notis, ἂν ἅβροις Rose, σὺν ἅβροις Sitzler, κρέκοντα Bergk, qui olim γέροντα proposuit. — 32 συσκιάζω Brunk] σὺν καλίψω cum συσκιασω superscripto P. — 33 κοιμωμένον mauult Bergk. — 34 βαρβήτωι cum duobus punctis supra η P. — λαλιστέραν P.

15 Hoc carmine incipiunt ueteris sylloges anacreonticae carmina anaclomenis condita, quae insigniam notis I 2, 1. I 2, 2. I 2, 3. — [Inde ab hoc carmine non proferam nisi lectionis uarietates memorabiliores, copiosiorem uero apparatum criticum edam in Corpore carminum anacreonticorum, quod apud Weidmannos prodibit]. — 3 Ῥοδίης Stephanus] ῥοδέησ P. — 11 πορφυραῖσι Barnes] πορφυ-

ἀπεοῦσαν, ὡς ἂν εἴπω,
γράφε τὴν ἐμὴν ἑταίρην.
γράφε μοι τρίχας τὸ πρῶτον
ἁπαλάς τε καὶ μελαίνας·
ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύνηται,
γράφε καὶ μύρου πνεούσας.
γράφε δ' ἐξ ὅλης παρειῆς
ὑπὸ πορφυραῖσι χαίταις
ἐλεφάντινον μέτωπον.
τὸ μεσόφρυον δὲ μή μοι
διάκοπτε μήτε μίσγε,
ἐχέτω δ', ὅπως ἐκείνη,
τὸ λεληθότως σύνοφρυ,
βλεφάρων ἴτυν κελαινήν.
τὸ δὲ βλέμμα νῦν ἀληθῶς
ἀπὸ τοῦ πυρὸς ποίησον,
ἅμα γλαυκὸν ὡς Ἀθήνης,
ἅμα δ' ὑγρὸν ὡς Κυθήρης.
γράφε ῥῖνα καὶ παρειὰς
ῥόδα τῷ γάλακτι μίξας,
γράφε χεῖλος, οἷα Πειθοῦς,
προκαλούμενον φίλημα,
τρυφεροῦ δ' ἔσω γενείου
περὶ λυγδίνῳ τραχήλῳ
Χάριτες πετῷντο πᾶσαι.
στόλισον τὸ λοιπὸν αὐτὴν
ὑποπορφύροισι πέπλοις,
διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
ὀλίγον τὸ σῶμ' ἐλέγχον.
ἀπέχει· βλέπω γὰρ αὐτήν·
τάχα, κηρέ, καὶ λαλήσεις.

[I 2, 2]

16 *Εἰς νεώτερον Βάθυλλον.*

Γράφε μοι Βάθυλλον οὕτω
τὸν ἑταῖρον, ὡς διδάσκω.
λιπαρὰς κόμας ποίησον,
τὰ μὲν ἔνδοθεν μελαίνας,
τὰ δ' ἐς ἄκρον ἡλιώσας·
ἕλικας δ' ἐλευθέρους μοι
πλοκάμων ἄτακτα συνθεὶς
ἄφες, ὡς θέλωσι, κεῖσθαι.
ἁπαλὸν δὲ καὶ δροσῶδες
στεφέτω μέτωπον ὀφρῦς
κυανωτέρη δρακόντων.
μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔστω
κεκερασμένον γαλήνῃ,
τὸ μὲν ἐξ Ἄρηος ἕλκον,
τὸ δὲ τῆς καλῆς Κυθήρης,
ἵνα τις τὸ μὲν φοβῆται,
τὸ δ' ἀπ' ἐλπίδος κρεμᾶται.
ῥοδινὴν δ', ὁποῖα μῆλον,
χνοΐην ποίει παρειήν·
ἐρύθημα δ' ὡς ἂν Αἰδοῦς,
δύνασ' εἰ βαλεῖν, ποίησον.
τὸ δὲ χεῖλος οὐκέτ' οἶδα
τίνι μοι τρόπῳ ποιήσεις·
ἁπαλὸν γέμον τε Πειθοῦς·
τὸ δὲ πᾶν ὁ κηρὸς αὐτὸς
ἐχέτω λαλῶν σιωπῇ.
μετὰ δὲ πρόσωπον ἔστω
τὸν Ἀδώνιδος παρελθὼν

ραισι P. — 16 *λεληθότοσ* cum *ω* supra *οσ* P. — *σύνοφρυ* Stephanus] *σύνοφρυν* P. — 22 *ῥῖνα* Stephanus] *ῥῖνασ* P. — 23 *τῷ* Stephanus] *τὸ* P. — 28 *πετῷντο* Sitzler] *πέτῶντ(αι)* cum *ο* supra *ε* P, *πέτοιντο* P in marg.

16 4 *τὰ μὲν* Steph.] *τὰς μὲν* P. — 5 *τὰ δ'* Steph.] *τὰς δ'* P. — 14 *ἕλκον* Steph.] *ἕλκων* P. — 16 *φοβῆται* Steph.] *φοβεῖται* P. — 17 *τὸ δ'* Steph.] *τοῦ δ'* P. — *κρεμᾶται* Steph.] *κρέμαται* P. — 18 *ῥοδινὴν* cum *έ* supra *ιν* P. — 21 *δύνασ' εἰ* Rose] *δύνασαι* P. — 23 *ποιήσεις* cum *η* supra *ει* P. — 24 *τε* Steph.] *τὸ* P. — 27 *μέγα* cum *τ* supra *γ* P, *μετὰ* P in marg. — 28 *τὸν Ἀδώνιδος παρελθὼν* Salma-

29 ἐλεφάντινος τράχηλος.
μεταμάζιον δὲ ποίει
διδύμας τε χεῖρας Ἑρμοῦ,
Πολυδεύκεος δὲ μηροὺς
33 Διονυσίην δὲ νηδύν·
ἁπαλῶν δ' ὕπερθε μηρῶν,
μηρῶν τὸ πῦρ ἐχόντων,
ἀφελῆ ποίησον αἰδῶ
37 Παφίην θέλουσαν ἤδη.
φθονερὴν ἔχεις δὲ τέχνην,
ὅτι μὴ τὰ νῶτα δεῖξαι
40 δύνασαι· τὰ δ' ἦν ἀμείνω.
τί με δεῖ πόδας διδάσκειν;
λαβὲ μίσθον ὅσσον εἴπῃς.
τὸν Ἀπόλλωνα δὲ τοῦτον
44 καθελὼν ποίει Βάθυλλον.
ἢν δ' ἐς Σάμον ποτ' ἔλθῃς,
46 γράφε Φοῖβον ἐκ Βαθύλλου.

[I 2, 3]

17/18 Ἄλλο. τοῦ αὐτοῦ. ἐρωτικόν.
Τοῦ αὐτοῦ ἐρωτικὸν ᾠδάριον.

Δότε μοι, δότ' ὦ γυναῖκες
Βρομίου πιεῖν ἀμυστί·
ἀπὸ καύματος γὰρ ἤδη
4 προδοθεὶς ἀναστενάζω.
δότε δ' ἀνθέων ἐκείνου
στεφάνους δόθ', ὡς πυκάζω
τὰ μέτωπα μὴ 'πικαίειν
τόδε καῦμα, τῶν δ' Ἐρώτων
9 κραδίην τίνι σκεπάζω;
παρὰ τὴν σκιὴν Βαθύλλου
καθίσω· καλὸν τὸ δένδρον,
ἁπαλὰς δ' ἔσεισε χαίτας
13 μαλακωτάτῳ κλαδίσκῳ·
παρὰ δ' αὐτὸ ψιθυρίζει
πηγὴ ῥέουσα πειθοῦς.
τίς ἂν οὖν ὁρῶν παρέλθοι
17 καταγώγιον τοιοῦτο;

[I 3, 1]

19 Ἄλλο. εἰς Ἔρωτα. τοῦ αὐτοῦ.

Αἱ Μοῦσαι τὸν Ἔρωτα
δήσασαι στεφάνοισι
3 τῷ Κάλλει παρέδωκαν·
καὶ νῦν ἡ Κυθέρεια
ζητεῖ λύτρα φέρουσα
6 λύσασθαι τὸν Ἔρωτα.
κἂν λύσῃ δέ τις αὐτόν,
οὐκ ἔξεισι, μένει δέ·
9 δουλεύειν δεδίδακται.

---

sius] τὸ δ' ἀδώνιδος παρῆλ$^{\vartheta}$ P. — 39 μὴ Steph.] μοι P. — 45 πότ' ἔλθῃς cum εἰς. ἐλλθ(ησ) superscripto P.

17 Hoc carmine desinunt sylloges ueteris anacreonticae carmina anaclomenis condita. — 1 δότ' ὦ Steph.] δότε P. — 4 πυρωθεισ cum προδο superscripto P. — 6—9 δ' οἴονσ πυκάζω τ. μ. μου 'πικαίει (cum ω supra ει) τὸ δὲ κ. τῶν ἐ. κραδίη τ. σκεπάζω cum σ supra ζ P, corr. Bergk. — 10 Quamquam in P non solum numeri nota (18) et asterisco huic uersui praeposito noui carminis initium indicatur sed etiam in margine titulus ἄλλ° εἰστ° αὐτόν legitur, tamen dubitari nequit, quin Mehlhorn recte haec duo carmina in unum coniunxerit. — 11 καθίσω Salmasius] καθισο P. — 14 αὐτὸ ψιθυρίζει Bergk] αὐτὸν ἐρεθίζει P.

19 Carmina **19** et **20**, quae agmen claudunt sylloges ueteris anacreonticae, notis I 3, 1. I 3, 2 insigniam.

[I 3, 2]

20 (*Ἄλλο*).

Ἡδυμελὴς Ἀνακρέων,
ἡδυμελὴς δὲ Σαπφώ·
Πινδαρικὸν δέ μοι μέλος
συγκεράσας τις ἐγχέοι.

τὰ τρία ταῦτά μοι δοκεῖ
καὶ Διόνυσος ἐλθὼν
καὶ Παφίη ῥοδόχροος
καὐτὸς Ἔρως ἂν ἐκπιεῖν.

[Finis primae partis anthologiae]

[Initium secundae partis anthologiae]

[II 1, 1]

21 (*Ἄλλο*).

Ἡ γῆ μέλαινα πίνει,
πίνει δὲ δένδρε' αὐτήν·
πίνει θάλασσ' ἀναύρους,
ὁ δ' ἥλιος θάλασσαν,
τὸν δ' ἥλιον σελήνη·
τί μοι μάχεσθ', ἑταῖροι,
καὐτῷ θέλοντι πίνειν;

[II 1, 2]

22 *Ἄλλο. εἰς κόρην.*

Ἡ Ταντάλου ποτ' ἔστη
λίθος Φρυγῶν ἐν ὄχθαις,
καὶ παῖς ποτ' ὄρνις ἔπτη
Πανδίονος χελιδών.
ἐγὼ δ' ἔσοπτρον εἴην,
ὅπως ἀεὶ βλέπῃς με·
ἐγὼ χιτὼν γενοίμην,
ὅπως ἀεὶ φορῇς με.
ὕδωρ θέλω γενέσθαι,
ὅπως σε χρῶτα λούσω·
μύρον, γύναι, γενοίμην,
ὅπως ἐγώ σ' ἀλείψω.
καὶ ταινίη δὲ μαστῶν
καὶ μάργαρον τραχήλῳ
καὶ σάνδαλον γενοίμην·
μόνον ποσὶν πάτει με.

---

20 3 *δέ* Bergk] *τόδε* P. — 6 *ἐλθων* Hermann] *εἰσελθὼν* P. — 7 *ῥοδόχροος* Bergk in notis] .*παρόχροος* cum *λι* superscripto P, *λιπαρόχροο* P in marg. — 8 *καὶ αὐτὸσ ἔρωσ κὰν ἐπίειν* P, corr. Hermann.

21 Secundae partis carmina unius sunt poetae. Quorum septem priora, quae hemiambica sunt, insigniam notis II 1, 1 — II 1, 7. — *δὲ δένδρε' αὐτήν* Stephanus] *δένδρεα δ' αὐτὴν* P. — *θάλασσ' ἀναύρους* Heskin] *θάλασσα δ' αὔρασ* P.

22 10 *σε* Steph.] *σεῦ* P. — 12 *ἀλείψω* Brunck] *ἀλείφω* P. — 14 *μάργαρος* cum *ν* supra *ς* P.

[II 1, 3]

23 *Εἰς κιθάραν. τοῦ αὐτοῦ.*

Θέλω λέγειν Ἀτρείδας,
θέλω δὲ Κάδμον ᾄδειν,
ὁ βάρβιτος δὲ χορδαῖς
4 Ἔρωτα μοῦνον ἠχεῖ.
ἤμειψα νεῦρα πρώην
6 καὶ τὴν λύρην ἅπασαν·
κἀγὼ μὲν ᾖδον ἄθλους
Ἡρακλέους, λύρη δὲ
9 ἔρωτας ἀντεφώνει.
χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν,
ἥρωες· ἡ λύρη γὰρ
12 μόνους Ἔρωτας ᾄδει.

[II 1, 4]

24 *Ἄλλο ἐρωτικόν.*

Φύσις κέρατα ταύροις,
ὁπλὰς δ' ἔδωκεν ἵπποις,
ποδωκίην λαγωοῖς,
4 λέουσι χάσμ' ὀδόντων,
τοῖς ἰχθύσιν τὸ νηκτὸν,
τοῖς ὀρνέοις πέτασθαι,
τοῖς ἀνδράσιν φρόνημα,
8 γυναιξὶν οὐκέτ' εἶχεν·
τί οὖν; δίδωσι κάλλος
ἀντ' ἀσπίδων ἁπασῶν,
ἀντ' ἐγχέων ἁπάντων·
νικᾷ δὲ καὶ σίδηρον
13 καὶ πῦρ καλή τις οὖσα.

[II 1, 5]

25 *Τοῦ αὐτοῦ. εἰς χελιδόνα.*

Σὺ μέν, φίλη χελιδών,
ἐτησίη μολοῦσα
θέρει πλέκεις καλιήν,
χειμῶνι δ' εἷς ἄφαντος
5 ἢ Νεῖλον ἢ 'πὶ Μέμφιν.
Ἔρως δ' ἀεὶ πλέκει μευ
7 ἐν καρδίῃ καλιήν.
Πόθος δ' ὁ μὲν πτεροῦται,
ὁ δ' ᾠόν ἐστιν ἀκμήν,
ὁ δ' ἡμίλεπτος ἤδη·
βοὴ δὲ γίγνετ' αἰεὶ
12 κεχηνότων νεοσσῶν.
Ἐρωτιδεῖς δὲ μικροὺς
οἱ μείζονες τρέφουσιν,
οἱ δὲ τραφέντες εὐθὺς
16 πάλιν κύουσιν ἄλλους.
τί μῆχος οὖν γένηται;
οὐ γάρ σθένω τοσούτους
19 Ἔρωτας ἐκβοῆσαι.

[II 1, 6]

26 *Ἄλλο. ἐρωτικὸν ᾠδάριον.*

Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θήβης,
ὁ δ' αὖ Φρυγῶν ἀϋτάς,

---

23 3 ὁ Mehlhorn] ἁ P. — 11 ἥρωες Steph.] ἔρωτες P.

24 5 ἰχθύσιν Steph.] ἴχθοῖσι P. — 9 *τί οὖν; δίδωσι κάλλος* Jacobs] *τί οἶν δίδωσι. κάλλοσ* P.

25 1 χελιδων cum ὸ supra ω superscripto P. — 4 εἰς cum dupl. accentu circumfl. et graui P. — 10 ἡμιν (cum dupl. acc. circumfl. et ac.) ληπτὸσ P, corr. Steph.

3 *ἐγὼ δ' ἐμὰς ἁλώσεις.*
οὐχ ἵππος ὤλεσέν με,
οὐ πεζός, οὐχὶ νῆες,
στρατὸς δὲ καινὸς ἄλλος
7 *ἀπ' ὀμμάτων με βάλλων.*

[II 1, 7]

[26 b]

Ἐν ἰσχίοις μὲν ἵπποι
πυρὸς χάραγμ' ἔχουσιν,
καὶ Παρθίους τις ἄνδρας
4 *ἐγνώρισεν τιάραις.*
ἐγὼ δὲ τοὺς ἐρῶντας
ἰδὼν ἐπίσταμ' εὐθύς·
ἔχουσι γάρ τι λεπτὸν
8 *ψυχῆς ἔσω χάραγμα.*

[II 2, 1]

27 (*Ἄλλο τοῦ αὐτοῦ. εἰς βέλος*).
Ὁ ἀνὴρ ὁ τῆς Κυθήρης
παρὰ Λημνίαις καμίνοις
τὰ βέλη τὰ τῶν Ἐρώτων
4 *ἐπόει λαβὼν σίδηρον·*
ἀκίδας δ' ἔβαπτε Κύπρις
† *μέλι τὸ γλυκὺ λαβοῦσα,*
7 *ὁ δ' Ἔρως χολὴν ἔμισγεν.*
ὁ δ' Ἄρης ποτ', ἐξ ἀϋτῆς
στιβαρὸν δόρυ κραδαίνων,
βέλος ηὐτέλιζ' Ἔρωτος·
ὁ δ' Ἔρως, τόδ' ἐστίν, εἶπεν,
12 *βαρύ· πειράσας νοήσεις.*
ἔλαβεν βέλεμνον Ἄρης·
ὑπεμειδίασε Κύπρις.
ὁ δ' Ἄρης ἀναστενάξας,
βαρύ, φησίν· ἆρον αὐτό.
17 *ὁ δ' Ἔρως, ἔχ' αὐτό, φησίν.*

[II 2, 2]

[27 b]

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι,
χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι,
χαλεπώτερον δὲ πάντων
4 *ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.*
γένος οὐδὲν εἰς ἔρωτα·
σοφίη, τρόπος πατεῖται.
7 *μόνον ἄργυρον βλέπουσιν.*
ἀπόλοιτο πρῶτος αὐτὸς
ὁ τὸν ἄργυρον φιλήσας.
διὰ τοῦτον οὐκ ἀδελφός,
διὰ τοῦτον οὐ τοκῆες
. . . .
13 *πόλεμοι, φόνοι δι' αὐτόν·*
τὸ δὲ χεῖρον, ὀλλύμεσθα
15 *διὰ τοῦτον οἱ φιλοῦντες.*

26b Hoc carmen in P cum priore coniunctum seiunxit Stephanus.

27 Carmina 27—32 anaclomenis condita, quae eiusdem poetae sunt, qui scripsit carmina hemiambica 21—26b, notis III 2, 1—II 2, 7 insigniam. — 2 *παρὰ Λημνίαις* Hermann] *παραλιμνίαισ* P. — 12 Post hunc uersum in P repetitur u. 17, quem eiecit Stephanus.

27b Hoc carmen a priore separauit Stephanus. — Post u. 11 aliquid excidisse uidit Bergk.

[II 2, 3]

28 (*Τοῦ αὐτοῦ. ὄναρ*).

Ἐδόκουν ὄναρ τροχάζειν
πτέρυγας φέρων ἐπ' ὤμων·
ὁ δ' Ἔρως ἔχων μόλιβδον
περὶ τοῖς καλοῖς ποδίσκοις
ἐδίωκε καὶ κίχανεν.
τί δ' ὄναρ θέλει τόδ' εἶναι;
δοκέω δ' ἔγωγε, πολλοῖς
ἐν ἔρωσί με πλακέντα
διολισθάνειν μὲν ἄλλους,
ἑνὶ τῷδε συνδεθῆναι.

[II 2, 4]

29 *Ἄλλο ἐρωτικόν.*

Ὑακινθίνῃ με ῥάβδῳ
χαλεπῶς Ἔρως ῥαπίζων
ἐκέλευε συντροχάζειν.
διὰ δ' ὀξέων μ' ἀναύρων
ξυλόχων τε καὶ φαράγγων
τροχάοντα τεῖρεν ἱδρώς.
κραδίη δὲ ῥινὸς ἄχρις
ἀνέβαινε, κἂν ἀπέσβην.
ὁ δ' Ἔρως μέτωπα σείων
ἁπαλοῖς πτεροῖσιν εἶπεν·
σὺ γὰρ οὐ δύνῃ φιλῆσαι.

[II 2, 5]

30 *Ἄλλο ἐρωτικὸν τοῦ αὐτοῦ.* (*Ἄλλο*). (*Ἐρωτικὸν τοῦ αὐτοῦ ᾠδάριον*).

Ἐπὶ μυρσίναις τερείναις
ἐπὶ λωτίναις τε ποίαις
στορέσας θέλω προπίνειν·
ὁ δ' Ἔρως χιτῶνα δήσας
ὑπὲρ αὐχένος παπύρῳ
μέθυ μοι διακονείτω.
τροχὸς ἅρματος γὰρ οἷα
βίοτος τρέχει κυλισθείς,
ὀλίγη δὲ κεισόμεσθα
κόνις ὀστέων λυθέντων.
τί σε δεῖ λίθον μυρίζειν,
τί δὲ γῇ χέειν μάταια;
ἐμὲ μᾶλλον, ὡς ἔτι ζῶ,
μύρισον, ῥόδοις δὲ κρᾶτα
πύκασον, κάλει δ' ἑταίρην·
πρίν, Ἔρως, ἐκεῖσ' ἀπελθεῖν
ὑπὸ νερτέρων, χορείαις
σκεδάσαι θέλω μερίμνας.

[II 2, 6]

31 (*Ἄλλο*).

Μεσονυκτίοις ποθ' ὥραις,
στρεφέτην ὅτ' Ἄρκτος ἤδη

---

28 6 *τί δ' ὄναρ θέλει τόδ'* Brunck] *τί θέλει τὸ δ' ὄναρ* P. — 9 *διολισθάνειν* Barnes] *διολισθένειν* P. — *ἄλλους* Fischer] *ἄλλοισ* P. — 10 *τῷδε* corr. ex *τόδε* P.

29 2 *χαλεπῶς* Steph.] *χαλεπὸς* P. — *ῥαπίζων* Brunck] *βαδίζων* P. — 6 *τεῖρεν* Salmasius] *πεῖρεν* P. — 8 *ἀπέσβην* Steph.] *ἀπεσω(ην)* P.

30 1 *τερείναις* Steph.] *τεριναῖσ* P. — 6 *διακονείτω* Steph.] *διακονεῖτο* P. — 7 *ἅρματος γὰρ* Steph.] *γὰρ ἅρματοσ* P. — 12 *γῇ χέειν* Steph.] *γῆ καίειν* P. — 16 *ἐκεῖσ'* Valperga *ἐκει* (cum dupl. acc. ac. et circumfl.) *μ'* P. — 17 *χορείαις* Bergk] *χορειασ* cum dupl. acc. circumfl. et ac. P.

31 3 *Βοώτεω* Barnes] *βοώτου* P. — 7 *θυρέων* Steph.] *θυρόων* P. — 9 *σχίσας* Barnes] *σχίζεισ* P. — 11 *φόβησαι* Steph.] *φοβῆσαι* P. — 19 *καθίσασ* cum ξ supra prius σ P. — 20 *παλάμαις τε* Mehlhorn in notis] *παλάμασ καὶ* cum *τὲ* supra *καὶ* P. — 24 *πειράσωμαι* (ω corr. ex ο) cum εν supra αι P. — 25 *εἴ τι* Steph.] *ἔστι* P. — 31 *μὲν ἡμῖν* Bergk] *μὲν ἐμοὶ* P.

κατὰ χεῖρα τὴν Βοώτεω·
μερόπων δὲ φῦλα πάντα
5 κέαται κόπῳ δαμέντα·
τότ' Ἔρως ἐπισταθείς μευ
7 θυρέων ἔκοπτ' ὀχῆας.
„τίς, ἔφην, θύρας ἀράσσει
κατά μευ σχίσας ὀνείρους;“
ὁ δ' Ἔρως· „ἄνοιγε, φησίν·
βρέφος εἰμί, μὴ φόβησαι,
βρέχομαι δὲ κἀσέληνον
13 κατὰ νύκτα πεπλάνημαι.“
ἐλέησα ταῦτ' ἀκούσας,
ἀνὰ δ' εὐθὺ λύχνον ἅψας
ἀνέῳξα· καὶ βρέφος μὲν
ἐσορῶ φέροντα τόξον
18 πτέρυγάς τε καὶ φαρέτρην.
παρὰ δ' ἱστίην καθίσσα
παλάμαις τε χεῖρας αὐτοῦ
ἀνέθαλπον, ἐκ δὲ χαίτης
22 ἀπέθλιβον ὑγρὸν ὕδωρ.
ὁ δ' ἐπεὶ κρύος μεθῆκε,
„φέρε, φησί, πειράσωμεν
τόδε τόξον, εἴ τι μοι νῦν
26 βλάβεται βραχεῖσα νευρή.“
τανύει δὲ καί με τύπτει
μέσον ἧπαρ, ὥσπερ οἶστρος·
ἀνὰ δ' ἅλλεται καχάζων,
„ξένε, δ' εἶπε, συγχάρηθι·
κέρας ἀβλαβὲς μὲν ἡμῖν,
32 σὺ δὲ καρδίην πονήσεις.“

[II 2, 7]

32 (Ἄλλο). (Εἰς τέττιγα ᾠδάριον).

Μακαρίζομέν σε, τέττιξ,
ὅτε δενδρέων ἐπ' ἄκρων
ὀλίγην δρόσον πεπωκὼς
4 βασιλεὺς ὅπως ἀείδεις.
σὰ γάρ ἐστι κεῖνα πάντα,
ὁπόσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς,
7 ὁπόσα τρέφουσιν ὗλαι·
σὺ δὲ φίλτατος γεωργῶν,
ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων,
σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσιν,
11 θέρεος γλυκὺς προφήτης.
φιλέουσι μέν σε Μοῦσαι,
φιλέει δὲ Φοῖβος αὐτός,
14 λιγυρὴν δ' ἔδωκεν οἴμην·
τὸ δὲ γῆρας οὔ σε τείρει,
σοφέ, γηγενής, φίλυμνε·
ἀπαθὴς δ', ἀναιμόσαρκε,
18 σχεδὸν εἶ θεοῖς ὅμοιος.

[Finis secundae partis anthologiae.]

[Initium tertiae partis anthologiae.]

33 (Ἄλλο. εἰς Ἔρωτα).

Ἔρως ποτ' ἐν ῥόδοισι
κοιμωμένην μέλιτταν

---

32 5 *κεῖνα* Steph.] *καινὰ* P. — 7 *ὁπόσα τρέφουσιν* Bergk] *κοπόσα φέρουσιν* P. — *ὧραι* cum *υλαι* superscripto P. — 8 *φίλτατος* Rose] *φιλία* P. — 15 *γῆρας* Steph.] *γερας* P. — *οὔ σε τείρει* Steph.] *εὖ σε τηρεῖ* P. — 16 *σοφέ, γηγενής, φίλυμνε* Steph.] *σοφὲ. γεγενῆ φίλυπνε* P. — 17 *ἀπαθὴς δ'* Rose] *ἀπαθὲς* P.

33 4 *παταχθ(ῆσ)* P. — 5 *τᾶς χειρὸς* Steph.] *τὰς χεῖρασ* P. — *ὀλόλυξε* P. — 13 *ἄδ'* P. — 14 *τὰσ* P.

οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώθη·
τὸν δάκτυλον παταχθεὶς
τᾶς χειρὸς ὠλόλυξε·
δραμὼν δὲ καὶ πετασθεὶς
πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην·
„ὄλωλα, μᾶτερ, εἶπεν,
ὄλωλα κἀποθνήσκω·
ὄφις μ' ἔτυψε μικρὸς
πτερωτός, ὃν καλοῦσιν
μέλιτταν οἱ γεωργοί.“
ἁ δ' εἶπεν· „εἰ τὸ κέντρον
πονεῖ τὸ τᾶς μελίττας,
πόσον δοκεῖς πονοῦσιν,
Ἔρως, ὅσους σὺ βάλλεις;“

34 (*Εἰς φιλάργυρον*).

Ὁ Πλοῦτος εἴ γε χρυσοῦ
τὸ ζῆν παρεῖχε θνητοῖς,
ἐκαρτέρουν φυλάττων,
ἵν', ἂν θανεῖν ἐπέλθῃ,
λάβῃ τι καὶ παρέλθῃ.
εἰ δ' δ' οὖν τὸ μὴ πρίασθαι
τὸ ζῆν ἔνεστι θνητοῖς,
τί καὶ μάτην στενάζω;
τί καὶ γόους προπέμπω;
θανεῖν γὰρ εἰ πέπρωται,
τί χρυσὸς ὠφελεῖ με·
ἐμοὶ γένοιτο πίνειν,
πιόντι δ' οἶνον ἡδὺν
ἐμοῖς φίλοις συνεῖναι,
ἐν δ' ἁπαλαῖσι κοίταις
τελεῖν τὰν Ἀφροδίταν.

35 (*Τοῦ αὐτοῦ. ὄναρ*).

Διὰ νυκτὸς ἐγκαθεύδων
ἁλιπορφύροις τάπησι
γεγανυμένος Λυαίῳ,
ἐδόκουν ἄκροισι ταρσῶν
δρόμον ὠκὺν ἐκτανύειν
μετὰ παρθένων ἀθύρων.
ἐπεκερτόμουν δὲ παῖδες
ἁπαλώτεροι Λυαίου
δακέθυμά μοι λέγοντες
διὰ τὰς καλὰς ἐκείνας.
ἐθέλοντος δὲ φιλῆσαι
φύγον ἐξ ὕπνου με πάντες,
μεμονωμένος δ' ὁ τλήμων
πάλιν ἤθελον καθεύδειν.

36 (*Ἄλλο*). *Τοῦ αὐτοῦ. εἰς συμπόσιον.*

Ἱλαροὶ πίωμεν οἶνον,
ἀναμέλψομεν δὲ Βάκχον
τὸν ἐφευρετὰν χορείας,
τὸν ὅλας ποθοῦντα μολπάς,
τὸν ὁμότροπον Ἐρώτων,
τὸν ἐρώμενον Κυθήρης,
δι' ὃν ἡ μέθη λοχεύθη,
δι' ὃν ἡ χάρις ἐτέχθη,
δι' ὃν ἀμπαύεται λύπα,
δι' ὃν εὐνάζετ' ἀνία.
τὸ μὲν οὖν πόμα κερασθὲν
ἁπαλοὶ φέρουσι παῖδες,
τὸ δ' ἄχος πέφευγε μιχθὲν

---

34 2 *βροτ(οις)* cum *θνητ(οις)* superscripto P. — 4 *ἵν' ασθενεῖν ἐπέλη* P, corr. Steph. — 6 *τὸ μὴ* Bergk] *μὴ τὸ* P.

35 1 *διὰ νυκτὸς* Steph.] *διαννυκτῶν* P. — 11 *ἐθέλοντος* Bergk] *ἐθέλοντι* P. — 12 *με* Steph.] *μοι* P.

36 1 *ἱλαροὶ πίωμεν* Steph.] *λιαρὸν πίομεν* P. — 5 *ἐρώτων* Rose] *ἐρώ*ᵀ — P. — 11 *πῶμα* cum *ο* supra *ω* *κερασ*^{θ} P. — 14 *ἀνεμοτρόπωι* cum *φ* supra *π* P. — 17 *τὸ* add. Anna Fabri. — 18 *ὀδυνωμένῳ* Portus] *ὀδυρώμενοσ* P. — 23 Vnum u. excidisse uidit Barnes.

ἀνεμοτρόπῳ θυέλλῃ·
τὸ μὲν οὖν πόμα λάβωμεν,
τὰς δὲ φροντίδας μεθῶμεν.
τί γάρ ἐστί σοι τὸ κέρδος
ὀδυνωμένῳ μερίμναις;
πόθεν οἴδαμεν τὸ μέλλον;
ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος.
μεθύων θέλω χορεύειν,
μεμυρισμένος δὲ παίζειν
. . . .
μετὰ καὶ καλῶν γυναικῶν.
μελέτω δὲ τοῖς θέλουσι
ὅσον ἐστὶν ἐν μερίμναις.
ἱλαροὶ πίωμεν οἶνον,
ἀναμέλψομεν δὲ Βάκχον

37 (Ἄλλο). *Εἰς ἑαυτὸν ἢ εἰς ἑταῖρον πρεσβύτην.*

Φιλῶ γέροντα τερπνόν,
φιλῶ νέον χορευτάν·
ἂν δ' ὁ γέρων χορεύῃ,
τρίχας γέρων μέν ἐστιν,
τὰς δὲ φρένας νεάζει.

[III 1]

38 Ἄλλο. *εἰς ἑαυτόν.* (Ἄλλο).

Ἐπειδὴ βροτὸς ἐτύχθην
βιότου τρίβον ὁδεύειν,
χρόνον ἔγνων, ὃν παρῆλθον,
ὃν δ' ἔχω δραμεῖν οὐκ οἶδα.
μέθετε δέ με, φροντίδες,
μηδέν μοι καὶ ὑμῖν ἔστω·
πρὶν ἐμὲ φθάσῃ τὸ τέλος,
παίξω γελάσω χορεύσω
μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου.

[III 2]

39 *Τοῦ αὐτοῦ. εἰς τὸ ἔαρ ἤτοι καλοκαίριον.*
(*Εἰς τὸ ἔαρ.*)

Τί καλόν ἐστι βαδίζειν
ὅπου λειμῶνες κομῶσιν,
ὅπου λεπτὴν ἡδυτάτην
ἀναπνεῖ Ζέφυρος αὔρην,
κλῆμα τὸ βάκχειον ἰδεῖν,
χὐπὸ τὰ πέταλα δῦναι,
ἁπαλὴν παῖδα κατέχων
τὴν Κύπριν ὅλην πνέουσαν.

[IV 1]

40 *Τοῦ αὐτοῦ. ἐρωτικὸν ᾠδάριον.*

Ποθέω μὲν Διονύσου
φιλοπαίγμονος χορείας,
φιλέω δ' ὁπόταν ἐφήβου
μετὰ συμπότου λυρίζω·
στεφανίσκους δ' ὑακίνθων

---

37 2 *χορευτὴν* cum *α* supra *η* P.

38 Carmina **38** et **39**, quae unius poetae sunt, notis **III 1. III 2** insigniam. — 1 *ἐτύχθην* cum *ε* supra *υ* P. — 5 *δέ* inserui.

39 *καλο** P. — 5 *κλήματο β. εἰδεῖν*, corr. Steph. — 8 *τὴν* inserui.

40 Carmina **40. 41. 42. 44**, quae unius poetae sunt, notis **IV 1 — IV 2** insigniam. — 1 *ποθέομεν* cum *ω* supra alterum *ο* P. — 3 *ὁπόταν* Hermann] *ὅτ' ἂν* P. — 11 *φιλολοιδίροιο* Steph.] *φιλολοιδόροισι* P. — 12 *φεύγω* Steph.] *ἔφευγε* P. — 15 *νεοθηλέσιν* Mehlhorn] *νεοθηλαῖσιν* P. — *φεροίμην* Bergk] *φέρωμεν* P.

κροτάφοισιν ἀμφιπλέξας
μετὰ παρθένων ἀθύρειν
8 *φιλέω μάλιστα πάντων.*
φθόνον οὐκ οἶδ' ἐμὸν ἦτορ,
φθόνον οὐκ οἶδα δαϊκτόν,
φιλολοιδόροιο γλώττης
φεύγω βέλεμνα κοῦφα·
13 *στυγέω μάχας παροίνους*
πολυκώμους κατὰ δαῖτας
νεοθηλέσιν ἅμα κούραις
ὑπὸ βαρβίτῳ χορεύων
17 *βίον ἥσυχον φεροίμην.*

[IV 2]

41 *Ἄλλο. ἐρωτικὸν ᾠδάριον.*

Στεφάνους μὲν κροτάφοισι
ῥοδίνους συναρμόσαντες
3 *μεθύωμεν ἁβρὰ γελῶντες.*
ὑπὸ βαρβίτῳ δὲ κούρα
κατακίσσοισι βρέμοντας
πλοκάμοις φέρουσα θύρσους
7 *χλιδανόσφυρος χορεύει,*
ἁβροχαίτας δ' ἅμα κοῦρος
στομάτων ἁδὺ πνεόντων
κατὰ πηκτίδων ἀθύρει
11 *προχέων λίγειαν ὀμφάν.*
ὁ δ' Ἔρως ὁ χρυσοχαίτας
μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου,
καὶ τῆς καλῆς Κυθήρης,
τὸν ἐπήρατον γεραιοῖς
16 *κῶμον μέτεισι χαίρων.*

[IV 3]

42 *Ἄλλο ὁμοίως ᾠδάριον.*
(Εἰς τὸ ῥόδον).

Τὸ ῥόδον τὸ τῶν Ἐρώτων
μίξωμεν Διονύσῳ·
τὸ ῥόδον τὸ καλλίφυλλον
κροτάφοισιν ἁρμόσαντες
5 *πίνωμεν ἁβρὰ γελῶντες.*
ῥόδον, ὦ φέριστον ἄνθος,
ῥόδον εἴαρος μέλημα,
ῥόδον, ὦ θεοῖσι τερπνόν,
ῥόδον, ᾧ παῖς ὁ Κυθήρης
στέφεται καλοὺς ἰούλους
11 *Χαρίτεσσι συγχορεύων,*
στέφε νῦν με, καὶ λυρίζων
παρὰ σοῖς, Διόνυσε, σηκοῖς
μετὰ κούρης βαθυκόλπου
ῥοδίνοισι στεφανίσκοις
16 *πεπυκασμένος χορεύσω.*

43 *(Τοῦ αὐτοῦ. εἰς οἶνον*
ᾠδάριον).

Ὅταν πίνω τὸν οἶνον,
2 *εὕδουσιν αἱ μέριμναι.*
τί μοι γόων, τί μοι πόνων,
τί μοι μέλει μεριμνῶν;

---

41 3 *μεθύωμεν* Arnaldus] *μεθύομεν* P. — 5 *κατὰ κισσοῖσι* P, corr. Steph. — 7 *χορεύει* cum *η* supra *ει* P. — 8 *ἀβροχαῖται* P, corr. Steph. — *κοῦρος* Steph.] *κοῦροι* P. — 10 *ἀθύρει* Steph.] *ἀθύρειν* P. — 11 *προχέειν* cum *ω* supra *ει* P. — 16 *μέτεισι* Steph.] *μεθίησι* P.

42 1 *ῥόδων* cum *ο* supra *ω* P. — 2 *μίξωμεν τῷ* P, sed *τᾶ* punctis superscriptis deletum est. — 6 *εἴαρος* ed. Moreliana] *ἔαρος* P. — 8 *ῥόδον ὦ θεοῖσι τερπνόν* Michelangeli] *ῥόδα καὶ θεοῖσι τερπνά* P. — 9 *ᾧ* Hermann] *ὁ* P. — 10 *καλοὺς ἰούλους* Pauw] *καλοῖσ ἰούλοις* P. — 12 *στέφε νῦν* Rose] *στέψον οὖν* P. — *λυρίζων* Pauw] *λυρίζω* P.

43 6 *τί τὸν* Barnes] *τί δὲ τὸν* P.

θανεῖν με δεῖ κἂν μὴ θέλω·
τί τὸν βίον πλανῶμαι;
πίωμεν οὖν τὸν οἶνον
τὸν τοῦ καλοῦ Λυαίου,
σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς
εὕδουσιν αἱ μέριμναι.

[IV 4]

44 (*Εἰς τὸ ἔαρ*).

Ἴδε πῶς φανέντος ἦρος
Χάριτες ῥόδα βρύουσιν,
ἴδε πῶς κῦμα θαλάσσης
ἁπαλύνεται γαλήνῃ,
ἴδε πῶς νῆσσα κολυμβᾷ,
ἴδε πῶς γέρανος ὁδεύει.
ἀφελῶς δ' ἔλαμψε Τιτάν,
νεφελῶν σκιαὶ δονοῦνται
τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα
† καρποῖσι γαῖα προκύπτει
† καρπὸς ἐλαίας προκύπτει
† Βρομίου στέφεται νᾶμα
κατὰ φύλλον κατὰ κλῶνα
θαλέθων ἤνθισε καρπός.

---

45 (*Εἰς ἑαυτόν*).

Ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι,
πάρεστι γάρ, μαχέσθω·
ἐμοὶ κύπελλον, ὦ παῖ,
μελιχρὸν οἶνον ἡδὺν
ἐγκεράσας φόρησον.
ἐγὼ γέρων μέν εἰμι
νέων πλέον δὲ πίνω·
κἂν δέῃ με χορεύειν
σκῆπτρον ἔχων τὸν ἀσκόν —
ὁ δ' οὐδέν ἐσθ' ὁ νάρθηξ —
Σειληνὸν ἐν μέσοισι
μιμούμενος χορεύσω.

46 *Ἄλλο. εἰς φιλοπότην.* (*Τοῦ αὐτοῦ. εἰς φιλοπότην*).

Ὅταν ὁ Βάκχος ἔλθῃ,
εὕδουσιν αἱ μέριμναι,
δοκῶ δ' ἔχειν τὰ Κροίσου,
θέλω καλῶς ἀείδειν·
κισσοστεφὴς δε κεῖμαι,
πατῶ δ' ἅπαντα θυμῷ.
ὅπλιζ', ἐγὼ δὲ πίνω.
φέρε μοι κύπελλον, ὦ παῖ·
μεθύοντα γάρ με κεῖσθαι
πολὺ κρεῖσσον ἢ θανόντα.

47 (*Τοῦ αὐτοῦ. εἰς Διόνυσον ἤγουν οἶνον*).

Τοῦ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος
ὁ λυσίφρων Λυαῖος

---

44 *φανέντος ἦρος* Hermann] *ἔαρος φανέντος* P. — 2 *βρύουσι ῥόδα* P, corr. Steph. — 13 *κατὰ κλῶνα* Steph.] *κατακλόνον* P. — 14 *θαλέθων* Hermann] *καθελ(ων)* P.

45 Vu. 1 et 2 laudantur ab Hephaestione a scholiasta Pluti Aristophanei aliis. — 2 *πάρεστι γὰρ* Hephaestio] *παρέστω καὶ* P. — 4 *μελιχρὸν* Steph.] *μελίχρουν* P. — 8 *κἂν δέῃ με* Moebius] *κὰν δεήσῃ με* P. — 9 *ἔχων* P, sed *ν* puncto superscripto deletum est. — 10 *ὁ νάρθηξ δ' οὐδέν ἐστιν* P, emend. Mehlhorn, — In P uu. 1—5 post u. 10 leguntur et iteratur in fine u. 6.

46 1 *ἔλθῃ*] *εἰσέλθῃ* P.

47 2 *Λυαῖος* Barnes] *ὁ λυαῖος* P. — *ὅταν εἰς φρένας τὰς ἐμᾶς* P, emend. Brunck. — 6 *ἠχῶ* Rose] *ἔχω* P. — *δὲ καί τι* Steph.] *δέ τι καὶ* P. — 7 *τάσ* P. — 10 *καὶ πόλιν* P, *καὶ* del. Heinsius.

ὅταν φρένας τὰς ἀμὰς
εἰσέλθῃ μεθυδώτας,
διδάσκει με χορεύειν.
ἠχῶ δὲ καί τι τερπνόν.
ὁ τᾶς μέθας ἐραστὸς
μετὰ κρότων μετ᾽ ᾠδᾶς
τέρπει με κἀφροδίτα.
πάλιν θέλω χορεύειν.

48 *Εἰς συμπόσιον. τοῦ αὐτοῦ.*

Ὅτ᾽ ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
τότε μὴν ἦτορ ἰανθὲν
. . . .
λιγαίνειν ἄρχεται Μούσας.

ὅτ᾽ ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
ἀπορίπτονται μέριμναι
πολυφρόντιδές τε βουλαὶ
ἐς ἁλικτύπους ἀήτας.

ὅτ᾽ ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
λυσιπαίγμων τότε Βάκχος
πολυανθέσιν μ᾽ ἐν αὔραις
δονέει μέθῃ γανώσας.

ὅτ᾽ ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
στεφάνους ἄνθεσι πλέξας,
ἐπιθεὶς δὲ τῷ καρήνῳ
βιότου μέλπω γαλήνην.

ὅτ᾽ ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
μύρῳ εὐώδεϊ τέγξας
δέμας, ἀγκάλαις δὲ κούρην
κατέχων Κύπριν ἀείδω.

ὅτ᾽ ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
ὑπὸ κυρτοῖς δὴ κυπέλλοις
τὸν ἐμὸν νόον ἁπλώσας
θιάσῳ τέρπομαι κούρων.

ὅτ᾽ ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
τοῦτο μοι μόνον τὸ κέρδος,
τοῦτ᾽ ἐγὼ λαβὼν ἀποίσω·
τὸ θανεῖν γὰρ μετὰ πάντων.

49 *Εἰς κόρην. τοῦ αὐτοῦ.*

Μή με φύγῃς ὁρῶσα
τὰν πολιὰν ἔθειραν·
μηδ᾽ ὅτι σοι πάρεστιν
ἄνθος ἀκμαῖον ἥβας,
δῶρα τἀμὰ διώσῃ.
ὅρα κἀν στεφάνοισιν
ὅπως πρέπει τὰ λευκὰ
ῥόδοις κρίνα πλακέντα.

50 *Τοῦ αὐτοῦ. εἰς τὸ ἀνέτως ζῆν.*

Τί με τοὺς νόμους διδάσκεις
καὶ ῥητόρων ἀνάγκας;
τί δέ μοι λόγων τοσούτων
τῶν μηδὲν ὠφελούντων;

μᾶλλον δίδασκε πίνειν
ἁπαλὸν πῶμα Λυαίου,
μᾶλλον δίδασκε παίζειν
μετὰ χρυσῆς Ἀφροδίτης.

---

48 2 *τότε μὴν* Rose] *τότε μὲν* P. — 3 Vnum uersum deesse Hermann uidit. — 8 *ἀΰτασ* corr. ex *ἀήτασ* P. — 10 *τότε* Steph.] *ὅτε μοι* P. — 11 *μ᾽* add. Steph. — 19 *ἀγκάλαις* Steph.] *ἀγκάλ͵ας)* P. — 22 *δὴ* Rose] *δὲ* P. — 26 *μόνον* Barnes] *μόνωι* P. — 28 *γὰρ. μετὰ* cum *δεῖ* superscripto P.

49 2 *αἴθειραν* corr. ex *αἴθηραν* P. — 4 et 5 *ἥβας, δῶρα τἀμὰ* Bergk] *τὰσ ἐμ(ασ)* | *δῶρα τὰ φίλτρα* P. — *διώσῃ* Hermann] *διώξεισ* P. — 6 *κἀν* Steph.] *κὰν ἐν* P. — 8 *ῥόδοις* Steph.] *ῥοΐδοισ* P. —

πολιαὶ στέφουσι κάραν·
δὸς ὕδωρ, βάλ' οἶνον, ὦ παῖ·
τὴν ψυχήν μου κάρωσον.
βραχὺ μὴ ζῶντα καλύπτεις·
ὁ θανὼν οὐκ ἐπιθυμεῖ.

51 *Ἄλλο. εἰς ἑαυτὸν ὁμοίως.* (*Ἄλλο*).

Ὅτ' ἐγὼ νέων σ' ὁμίλῳ
ἐσορῶ, πάρεστιν ἥβα.
τότε δή, τότ' ἐς χορείην
ὁ γέρων ἐγὼ πτεροῦμαι.
περιμαίνομαι, Κυβήβα·
παράδος· θέλω στέφεσθαι.
πολιὸν δὲ γῆρας ἐκδὺς
νέος ἐν νέοις χορεύσω.
Διονυσίης δέ μοί τις
φερέτω ῥοὰν ὀπώρης,
ἵν' ἴδῃ γέροντος ἀλκὴν
δεδαηκότος μὲν εἰπεῖν,
δεδακότος δὲ πίνειν,
χαριέντως δὲ μανῆναι.

52 (*Εἰς τὴν Εὐρώπην*).

Ὁ ταῦρος οὗτος, ὦ παῖ,
δοκεῖ τις εἶναί μοι Ζεύς·
φέρει γὰρ ἀμφὶ νώτοις
Σιδωνίαν γυναῖκα,
περᾷ δὲ πόντον εὐρύν,
τέμνει δὲ κῦμα χηλαῖς.
οὐκ ἂν δὲ ταῦρος ἄλλος
ἐξ ἀγέλης ἐλασθεὶς
ἔπλευσε τὴν θάλασσαν,
εἰ μὴ μόνος ἐκεῖνος.

[V 1]

53 *Εἰς τὸ ῥόδον.* (*Εἰς ῥόδον*).

Στεφανηφόρου μετ' ἦρος
μέλομαι ῥόδον τέρεινον·
. . . .
† *σὺν εταιρεῖ αὔξει μέλπειν.*
τόδε γὰρ θεῶν ἄημα
τόδε καὶ βροτῶν χάρημα,
Χάρισίν τ' ἄγαλμ' ἐν ὥραις,
πολυανθέων Ἐρώτων
ἀφροδίσιόν τ' ἄθυρμα·
τόδε καὶ μέλημα μύθοις
χαρίεν φυτόν τε Μουσῶν.
γλυκὺ καὶ ποιοῦντα πεῖραν
ἐν ἀκανθίναις ἀταρποῖς,
γλυκὺ δ' αὖ λαβόντα θάλπειν
μαλακαῖσι χερσὶ κούφαις

---

50 4 *ὠφελούντων* Steph.] *ὀφελούτων* P. — 6 *πῶμα* Barnes] *πόμα* P. — 10 *βάλ'* Steph.] *βαλ(ων)* P.

51 1 *νέων σ' ὁμίλῳ* Bergk] *σὲ* (lineola transuersa del.) *νέοισ ὁμίλουν* P. — 2 *ἐσορῶ* Steph.] *ἐσορῶν* P. — 3 *δὴ* Steph.] *δὲ* P. — 5 *περιμαίνομαι* Salmasius] *περιμεινόν με* P cum uaria lectione *παραμενων*. — 7 *ἐκδὺς* Bergk] *ἑκας* cum dupl. accentu ac. et gr. P. — 9 *Διονυσίης* Steph.] *διονυσίοισ* P. — 10 *ῥοιὰν* infra et *ῥόον* supra P. — *ὀπώρης* Baxter] *ἀπ' ὀπώρησ* P.

52 4 *σιδωνίαν* cum *ο* supra *ν* et supra *α* P. — 5 *περᾷ δὲ* Steph.] *παρα δὲ* cum *η* supra *ε* P. — 7 *δὲ* Steph.] *οὖν* P.

53 Carmina 53—56, quae unius poetae sunt, insigniam notis V1. V2. V3. — 1 *στεφανηφόρου* Steph.] *στεφανηφόρον* P. — 2 *μέλομαι* cum *π* supra *λ* P. — *τέρεινον* Salmasius] *τερινὸν* P. — Post hunc unum uersum exci-

προσάγειν τ' Ἔρωτος ἄνθος.
τί δὲ φῶ; τί δ' ἂν τὸ τερπνὸν
θαλίαις τε κἂν τραπέζαις
Διονυσίαις θ' ἑορταῖς
δίχα τοῦ ῥόδου γένοιτ' ἄν;
ῥοδοδάκτυλος μὲν Ἠώς,
ῥοδοπήχεες δὲ Νύμφαι,
ῥοδόχρους δὲ κἀφροδίτα
παρὰ τῶν σοφῶν καλεῖται.
τόδε καὶ νοσοῦσιν ἀρκεῖ,
τόδε καὶ νεκροῖς ἀμύνει,
τόδε καὶ χρόνον βιᾶται·
χαρίεν ῥόδων δὲ γῆρας
νεότητος ἔσχεν ὀδμήν.
φέρε δὴ φύσιν λέγωμεν·
χαροπῆς ὅτ' ἐκ θαλάττης
δεδροσωμένην Κυθήρην
ἐλόχευσε πόντος ἀφρῷ,
πολεμόκλονόν τ' Ἀθήνην
κορυφῆς ἔδειξεν ὁ Ζεὺς
φοβερὰν θέαν Ὀλύμπῳ,
τότε καὶ ῥόδων ἀγητὸν
νέον ἔρνος ἤνθισε χθών,
πολυδαίδαλον λόχευμα·
μακάρων θεῶν δ' ὅμοιον
ῥόδον ὡς γένοιτο, νέκταρ
ἐπιτέγξας ἀνέθηλεν
ἀγέρωχον ἐξ ἀκάνθης
φυτὸν ἄμβροτον Λυαῖος.

[V 2]

55 ***Εἰς Διόνυσον.*** *(Ἄλλο).*

Ὁ τὸν ἐν πόνοις ἀτειρῆ
νέον ἐν πότοις ἀταρβῆ,
καλὸν ἐν πότοις χορευτὴν
τελέων θεὸς κατῆλθεν,
ἁπαλὸν βροτοῖσι φίλτρον,
πόθον ἄστονον κομίζων,
γόνον ἀμπέλου, τὸν οἶνον,
ἐπὶ κλημάτων ὀπώραις
πεπεδημένον φυλάττων,
ἵν', ὅταν τέμωσι βότρυν,
ἄνοσοι μένωσι πάντες,
ἄνοσοι δέμας θεητόν,
ἄνοσοι γλυκύν τε θυμόν
ἐς ἔτους φανέντος ἄλλου.

[V 3]

56 ***Εἰς δίσκον ἔχοντα Ἀφροδίτην.***

Ἆρα τίς τόρευσε πόντον;
ἆρα τίς μανεῖσα τέχνα
ἀνέχευε κῦμα δίσκῳ
ἐπὶ νῶτα τῆς θαλάττης;

---

disse Rose significauit. — 6 *χάρημα* Salmasius] *χαρμα* P. — 16 *προσάγειν* Medenbach] *προσάγων* P. — 17 *τί δὲ φῶ; τί δ' ἂν τὸ* Bergk] *ὥσ* (cum acc. circumfl. superscr.) *σοφῶ τὸ δ' αυτ(ω) τερπν(ον)* P. — 18 *κἂν* Bergk] *καὶ* P. — 20 *δίχα* Mehlhorn] *τί δὲ δίχα* P. — 25 *νούσοισιν* cum *οῦ* supra *οι* P. — 30 *φύσιν* cum *φυῆν* superscripto P. — 33 *ἐλόχευσε* Rose] *ἐλόχευε* P. — 35 *ἐδείκνυε ζεὺς* cum *ξεν* supra *κνυ* et *ο* supra *ζ* additis. — 37 *ῥόδων* Steph.] *ῥόδον* P. — 44 *Λυαῖος* Rose] *λυαίωι* cum *ου* superscripto P. — Asteriscis uersibus 21 et 31 in P praescriptis unius potius carminis partes quam carmina diuersa significantur.

55 3 *χορευτ(αι)* cum acc. ac. et gr. P. — 8. 9 *πεπεδημένον ὀπώραις ἐπὶ κλημάτων* P, corr. Bergk. — *φυλάττων* Barnes] *φυλάττειν* P. — 10 *τέμωσι* Steph.] *τέμνωσι* P.

56 1 *πόντωι* cum *ο* (i. e. *ον*) supra *ω* P. — 5. 6 *ὕπερθε λευκὰν ἁπαλὰν χάραξε* P, corr. Bergk. — 7 *θεῶν* Bergk] *θεοῖσ* P. — *ἀέρθη* cum *εἰς* suprà *η* P. — 8 *φίσιν τε*

ἄρα τίς χάραξε λευκὰν
ἀπαλὰν ὕπερθε Κύπριν
νόος ἐς θεῶν ἀερθεὶς
8 μακάρων φύσιν τε κἀρχάν;
ὁ δέ νιν δέδειχε γυμνάν,
ὅσα μὴ θέμις δ' ὁρᾶσθαι
11 μόνα κύμασιν καλύπτει.
ἀλαλημένα δ' ὑπ' ἀκτᾷ,
βρύον ὥς, ὕπερθε λευκᾶς
ἁπαλόχροον γαλήνας
δέμας εἰς πλόον φέρουσα
16 ῥόθιον πάροιθεν ἕλκει.
ῥοδέων δ' ὕπερθε μαζῶν
ἁπαλῆς ἔνερθε δειρῆς
19 μέγα κῦμα πρῴρα τέμνει·
μέσον αὔλακος δὲ Κύπρις
κρίνον ὣς ἴοις ἑλιχθὲν
22 διαφαίνεται γαλήνας.
ὑπὲρ ἀργύρῳ δ' ὀχοῦνται
ἐπὶ δελφῖσι χορευταῖς
δολερὸν Πόθος μετώπῳ
26 Ἔρος, Ἵμερος γελῶντες.
χορὸς ἰχθύων τε κυρτὸς
ἐπὶ κυμάτων κυβιστᾷ
Παφίης τε σῶμα παίζει,
30 ἵνα νήχεται γελῶσα.

57 Εἰς χρυσόν. τοῦ αὐτοῦ.
(Ἄλλο).

Ὁ δραπέτας ὁ χρυσὸς
ὅταν με φεύγῃ κραιπνοῖς
διηνέμοις τε ταρσοῖς,
ἀεὶ δ' ἀεί με φεύγει·
οὔ μιν διώκω· τίς γὰρ
6 μισοῦν θέλει τι θηρᾶν;
ἐγὼ δ' ἄφαρ λιασθεὶς
(τῷ δραπέτᾳ τῷ χρυσῷ)
ἐμῶν φρενῶν μὲν αὔραις
φέρειν ἔδωκα λύπας,
λύρην δ' ἑλὼν ἀείδω
12 ἐρωτικὰς ἀοιδάς.
πάλιν δ' ὅταν με θυμὸς
ὑπερφρονεῖν διδάξῃ,
ἄφνω προσεῖφ' ὁ δραπέτας
φέρων μέθαν μοι φροντίδων,
ἑλὼν μιν ὡς μεθήμων
18 λύρης γένωμαι λαροῦ.
ἄπιστ', ἄπιστε χρυσέ,
μάτην δόλοις με θέλγεις·
χρυσοῦ πλέον τὰ νεῦρα
22 πόθους, κέκλυθι, ᾄδει.
σὺ γὰρ δόλου, σύ τοι φθόνου
ἔρωτ' ἔθηκας ἀνδράσιν,
λύρη δ' ἄλυπα παστάδων

κἀρχάν] φύσιοσ ἀρχὰν P. — 9 δέδειχε Rose] ἔδειξε P. — 10 ὅσα Steph.] χόσα P. — 12 ἀλαλημένη Steph., ἀλαλημένος P. — ὑπ' ἀκτᾷ Bergk] ἐπαυτὰ P. — 13 λευκᾶς Bergk] λευκὰν P. — 14 ἁπαλόχροον γαλήνας Bergk] ἁπαλοχρόουσ παλάμας P, γαληνασ P in marg. — 19 πρῴρα Bergk] πρῶτα P. — 22 διαφαίνετοι cum ε supra prius α et ο supra οι. — 23 δ' ὀχοῦνται Steph.] δ' ορχοῦνται P. — δελφίσιν P. — 25 Πόθος Bergk] νόον P. — μετώπῳ Voss] μερόπων P. — Ἔρος Barnes] ἔρως P. — 28 κυβιστᾷ Rose] κυβιστ(ων) P.

57 1 ὁ Barnes] μ' ὁ P. — 3 κραιπνοῖς Steph.] κραιπνεῖς cum ω supra ει P. — 5 οὔ μιν Steph.] οὐ μην P. — 6 μισοῦν Anna Fabri] μισῶν P. — τι Steph.] το P. — 8 Hunc uersum Bergk cancellis saepsit. — 16 φέρων μέθανδοιφροντιδων P, corr. Anna Fabri. — 17 μεθήμων Anna Fabri] μεθήμῶν P. — 18 λαροῦ Pauw] λαρον P. — 20 μάτην Mehlhorn] μετ' ἀν P. — 21 πλέον χρυησουνεῦρα P, corr. Bergk. — 22 κεκλυ^θ P. — ᾄδει Rose] αδεισ P. — Vu. 23 sqq., qui in codice

φιλαμάτων τε κεδνῶν
27 πόθων κύπελλα κιρνᾷ
. . . .
ὅταν θέλῃς δὲ φεύγεις,
λύρης δ' ἐμῆς ἀοιδὰν
31 οὐκ ἂν λίποιμι τυτθόν.
† ξείνοισιν σὲ δ' ἀγχιμοῦσαν
† δολίοις ἀπίστοις ἀνδάν(ησ)·
† ἐμοὶ δὲ τῷ λυροκτύπῃ
† μούσαις φρεσὶν ἀποίκους
† ἀχανδέας ὀρινεις
† αἴγλαν τε λαμπρύνοις.

58 (Εἰς οἶνον).

Τὸν μελανόχρωτα βότρυν
ταλάροις φέροντες ἄνδρες
3 μετὰ παρθένων ἐπ' ὤμων,
κατὰ ληνὸν δὲ βαλόντες
μόνον ἄρσενες πατοῦσι
σταφυλὴν λύοντες οἶνον,
μέγα τὸν θεὸν κροτοῦντες
8 ἐπιληνίοισιν ὕμνοις,
ἐρατὸν πίθοις ὁρῶντες
10 νέον ἐκζέοντα Βάκχον.
ὃν ὅταν πίνῃ γεραιὸς
τρομεροῖς ποσὶν χορεύει
13 πολιὰς τρίχας τινάσσων.
ὁ δὲ παρθένον λοχήσας
ἐρατὸς νέος . . . .
. . . . ἐλυσθεὶς
ἁπαλὸν δέμας χυθεῖσαν
σκιερῶν ὕπερθε φύλλων
19 βεβαρημένην ἐς ὕπνον.
ὁ δ' ἔρως ἄωρα θέλγων
. . . .
22 προδότιν γάμων γενέσθαι.
ὁ δὲ μὴ λόγοισι πείθων
τότε μὴ θέλουσαν ἄγχει·
μετὰ γὰρ νέων ὁ Βάκχος
26 μεθύων ἄτακτα παίζει.

59 (Εἰς Ἀπόλλωνα).

Ἄνα, βάρβιτον δονήσω·
ἄεθλος μὲν οὐ πρόκειται,
μελέτη δ' ἔπεστι παντὶ
4 σοφίης λαχόντ' ἄωτον.
ἐλεφαντίνῳ δὲ πλήκτρῳ
λιγυρὸν μέλος κροαίνων
7 Φρυγίῳ ῥυθμῷ βοήσω,
ἅτε τις κύκνος Καΰστρου
ποικίλον πτεροῖσι μέλπων
10 ἀνέμου σύναυλος ἠχῇ·
σὺ δέ, Μοῦσα, συγχόρευε·
ἱερὸν γάρ ἐστι Φοίβου
13 κιθάρῃ δάφνῃ τρίπους τε.
λαλέω δ' ἔρωτα Φοίβου,
15 ἀνεμώλιον τὸν οἶστρον·
σαόφρων γάρ ἐστι κούρη

---

cum carmine **59** cohaerent, alteram esse carminis **57** partem Barnes uidit. — 23 *δόλου* Pauw] *δόλωι* P. — *φθόνου* Pauw] *φθόνωι* P. — 25 *λύρῃ* Rose] *λύρην* P. — 27 *κιρνᾷ* Bergk] *κρίνει* cum *η* supra *ει* P. — Vnum uersum uel plures interceptos esse Bergk uidit. — 36 *ὀρινεις* cum *οι* supra *ει* P. — Inter uu. 36 et 37 uaria uersus 37 scriptura legitur in P: *αἴγλαντε λαμπρϊῶχαν* cum (*οισ*) supra *πρϊ*.

58 10 *ἐκζέοντα* Faber] *ἐσ ζέοντα* P. — 15 et 21 Lacunas indicauit Bergk. — 22 *προδότην* P.

59 3 *ἔπεστι παντὶ* Steph.] *ἐπέστω πάντῃ* P. — 4 *λαχόντ' ἄωτον* Steph.] *λαχων ἄώτον* cum *ω* supra *ο* P. — 10 *ἠχθῃ* cum *ηχῃ* superscr. P. — 14 *λαλέω δ'* Steph.] *λαλέων* P. — 16 *ἐστι κούρα* Steph., *ἐστ' ἀκοίσ(ασ)* P, *εὖτ' ἀκούσῃσ* P in marg. — 17 *τὸν μὲν ἐκπέφευγα κέντρ(α)* P, corr. Steph. — 18 *ἄμειψε* Steph.]

τὸ μὲν ἐκπέφευγε κέντρον,
φύσεως δ' ἄμειψε μορφήν,
19 *φυτὸν εὐθαλὲς δ' ἐπήχθη·*
† *ὁ δὲ Φοῖβος ἦε Φοῖβος*
κρατέειν κόρην νομίζων,
χλοερὸν δρέπων δὲ φύλλον
23 *ἐδόκει τελεῖν Κυθήρην.*
ἄγε, θυμέ, πῆ μέμηνας
μανίην μανεὶς ἀρίστην;
τὸ βέλος, φέρε, κράτυνον,
27 *σκοπὸν ὡς βαλὼν ἀπέλθῃς.*
τὸ δὲ τόξον Ἀφροδίτης
29 *ἄφες, ᾧ θεοὺς ἐνίκα.*
τὸν Ἀνακρέοντα μιμοῦ,
31 *τὸν ἀοίδιμον μελιστήν·*
φιάλην πρόπινε παισίν,
33 *φιάλην λόγων ἐραννήν·*
ἀπὸ νέκταρος ποτοῖο
παραμύθιον λαβόντες
36 *φλογερὸν φύγωμεν οἶστρον.*

Τέλος τῶν Ἀνακρέοντος συμποσιακῶν.

ἄμειψα P. — 19 *ἐπήχθη* Bergk] *ἐπ' ἠχεῖ* P. — 26 *κράτυνον* Bergk] *κρατύνων* P. — 29 *ᾧ* Portus] *ὡσ* P. — 36 *φύγωμεν* Mehlhorn] *φυγόντ(εσ)* P. — *οἶστρον* Rose] *ἄστρον* P. — Sequuntur carminis 57 uu. 23—37.

OSKAR PETERS, LEIPZIG.

